II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1430 НА КОМИСИЯТА

от 18 май 2017 година

за допълнение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 на Комисията

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Европейския съюз ([1]), и по-специално член 42а, член 43, параграф 3, член 57а, член 65а, член 77, параграф 4, член 78, параграф 6, член 79, параграф 5, член 79б, параграф 2, член 79в, параграф 5, член 80, параграф 3, член 82а, параграф 3, член 93а, член 136б, член 154а, параграф 3 и член 156, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета ([2]), кодифициран като Регламент (ЕО) № 207/2009, бе създадена специална система на Съюза за защита на марките, в рамките на която въз основа на заявка до Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост („Службата“) може да бъде получена защита на равнището на Съюза.

(2) С Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 правомощията, предоставени на Комисията по силата на неговите разпоредби, се привеждат в съответствие с членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз. С цел да се осигури съгласуваност с тази нова правна уредба, произтичаща от посоченото привеждане в съответствие, следва да бъдат приети определени правила посредством акт за изпълнение и делегиран акт. Новите правила следва да заменят съществуващите правила, които се съдържат в регламенти (ЕО) № 2868/95 ([4]) и (ЕО) № 216/96 ([5]) на Комисията, и целят прилагането на Регламент (ЕО) № 207/2009. Поради това регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 следва да бъдат отменени.

(3) Процедурните правила за възраженията трябва да гарантират ефективно, ефикасно и бързо разглеждане и регистрация на заявките за марки на ЕС от страна на Службата чрез използване на процедура, която е прозрачна, обстойна, честна и справедлива. С оглед постигане на по-голяма правна сигурност и яснота, въпросните процедурни правила за възраженията следва да отразяват разширените относителни основания за отказ, предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009, по-специално по отношение на изискванията във връзка с допустимостта и обосноваването на производството по възражение, и да бъдат адаптирани, за да отразят по-добре съдебната практика на Съда на Европейския съюз и да кодифицират практиката на Службата.

([1]) ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.
([2]) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1).
([3]) Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (ОВ L 341, 24.12.2015 г., стр. 21).
([4]) Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1).
([5]) Регламент (ЕО) № 216/96 на Комисията от 5 февруари 1996 г. за установяване на процедурни правила за организацията на дейността на апелативните състави към Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 28, 6.2.1996 г., стр. 11).

(4) За да се постигне по-гъвкава, последователна и модерна система на марките в Съюза, като едновременно с това се гарантира правната сигурност, е целесъобразно да се намали административната тежест за страните в производствата *inter-partes* посредством облекчаване на изискванията във връзка с доказването на по-ранни права в случаите, когато съдържанието на съответното доказателство е достъпно онлайн от признат от Службата източник, както и на изискването за представяне на доказателствата на езика на производството.

(5) В интерес на яснотата и правната сигурност е важно да се уточнят по ясен и изчерпателен начин изискванията във връзка с изменението на заявка за марка на ЕС.

(6) Процедурните правила, които уреждат отмяната и обявяването на недействителност на марка на ЕС, следва да гарантират, че въпросната марка на ЕС може да бъде отменена или обявена за недействителна по ефективен и ефикасен начин чрез прозрачни, обстойни, честни и справедливи процедури. С цел по-голяма яснота, последователност, както и ефективност и правна сигурност, процедурните правила, които уреждат отмяната и обявяването на недействителност на марка на ЕС, следва да бъдат приведени в съответствие с правилата, приложими за производството по възражение, като се запазят единствено онези различия, които се изискват поради специфичното естество на производствата за отмяна и за обявяване на недействителност. Освен това исканията за прехвърляне на марка на ЕС, регистрирана на името на неупълномощен агент, следва да се придържат към същата процедура като при производството за обявяване на недействителност, тъй като на практика те служат като алтернатива на обявяването на недействителност на марката.

(7) Съгласно установената съдебна практика на Съда на ЕС ([1]), освен ако не е предвидено друго, Службата се ползва с дискреционни правомощия при разглеждането на късно представени доказателства било в подкрепа на възражение, било за доказване на реалното използване на по-ранната марка в контекста на производство по възражение или за обявяване на недействителност. За да се гарантира правната сигурност, в правилата, уреждащи производството по възражение или за обявяване на действителност на марки на ЕС, следва точно да бъдат посочени съответните граници на тези правомощия.

(8) За да се даде възможност за ефективно, ефикасно и, в определения от страните обхват на жалбата, цялостно преразглеждане на взетите от Службата решения на първа инстанция посредством прозрачна, цялостна, справедлива и безпристрастна процедура за обжалване, съобразена със специфичния характер на правото в областта на интелектуалната собственост, и отчитаща принципите, залегнали в Регламент (ЕО) № 207/2009, е целесъобразно да се подсили правната сигурност и предвидимостта чрез изясняване и уточняване на процедурните правила и процедурните гаранции за страните, по-специално когато ответникът се възползва от правото да подаде насрещна жалба.

(9) За да се гарантира ефективна и ефикасна организация на апелативните състави, председателят на апелативните състави, председателите и членовете на отделните апелативни състави следва, при упражняване на съответните им функции, предоставени им по силата на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на настоящия регламент, да бъдат задължени да гарантират високо качество и съгласуваност на взетите независимо решения на апелативните състави, както и ефикасността на производствата по обжалване.

(10) За да се гарантира независимостта на председателя на апелативните състави, на председателите и на членовете на отделните апелативни състави в съответствие с предвиденото в член 136 от Регламент (ЕО) № 207/2009, управителният съвет следва да вземе този член под внимание, когато приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица.

(11) За да се подобри прозрачността и предвидимостта на производството по обжалване, понастоящем предвиденият в регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 процедурен правилник на апелативните състави следва да бъде представен в един текст, като се направи подходяща връзка между него и процедурните правила, приложими за инстанциите на Службата, чиито решения подлежат на обжалване.

(12) За целите на яснотата и правната сигурност се изисква да бъдат кодифицирани и изяснени определени процедурни правила, които уреждат устните производства, по-специално правилата, свързани с езика на тези производства. Целесъобразно е също така да се осигури по-голяма ефикасност и гъвкавост чрез въвеждане на възможността за участие в устното производство с технически средства и за замяна на протокола от устното производство със запис на това производство.

([1]) Решение на Съда от 13 март 2007 г., *Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)/Kaul GmbH* (ARCOL/CAPOL), C-29/05P, ECR I-2213, ECLI:EU:C:2007:162, т. 42—44; решение на Съда от 18 юли 2013 г., *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (FISHBONE/FISHBONE BEACHWEAR), C-621/11P, ECLI:EU:C:2013:484, т. 28—30; решение на Съда от 26 септември 2013 г., *Centrotherm Systemtechnik GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (CENTROTHERM), C-610/11P, ECLI:EU:C:2013:593, т. 85—90 и 110—113; решение на Съда от 3 октомври 2013 г., *Bernhard Rintisch/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (PROTI SNACK/PROTI), C-120/12P, ECLI:EU:C:2013:638, т. 32 и 38—39; решение на Съда от 3 октомври 2013 г., *Bernhard Rintisch/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (PROTIVITAL/PROTI), C-121/12P, ECLI:EU:C:2013:639, т. 33 и 39—40; решение на Съда от 3 октомври 2013 г., *Bernhard Rintisch/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM),* (PROTIACTIVE/PROTI), C-122/12P, ECLI:EU:C:2013:628; точки 33 и 39—40; решение на Съда от 21 юли 2016 г., *Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/Xavier Grau Ferrer,* C-597/14P, т. 26—27.

(13) С цел допълнително рационализиране на производствата и за постигане на по-голяма последователност при тях, е целесъобразно да бъдат определени основната структура и форматът на доказателствата, които трябва да бъдат представени на Службата във всички производства, както и последствията от непредставяне на доказателства в съответствие с тази структура и формат.

(14) За да се модернизира системата на марките в Съюза чрез адаптирането ѝ към ерата на интернет, е целесъобразно също така да се предвиди определение за „електронни средства“ в контекста на нотификациите, както и за формите на нотифициране, които не са загубили своята актуалност.

(15) В интерес на ефикасността, прозрачността и достъпността Службата следва да предостави стандартни формуляри на всички официални езици на Службата за комуникация при производства пред Службата, които да могат да се попълват онлайн.

(16) За целите на подобряване на яснотата, последователността и ефикасността следва да бъде въведена разпоредба относно спирането на производствата по възражение, отмяна, обявяване на недействителност и обжалване, в която да се посочи и максималната продължителност на поискано и от двете страни спиране на конкретно производство.

(17) Правилата, които уреждат изчисляването и продължителността на сроковете, процедурите за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра, подробните правила за възобновяване на производството, както и подробните условия за представителството пред Службата, трябва да гарантират безпроблемно, ефективно и ефикасно функциониране на системата на марките на ЕС.

(18) Необходимо е да се гарантира ефективната и ефикасна регистрация на международните марки в пълно съответствие с разпоредбите на Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките.

(19) Предвидените в настоящия регламент правила допълват разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009, изменени с Регламент (ЕС) 2015/2424, считано от 1 октомври 2017 г. Поради това е необходимо прилагането на тези правила да се отложи до същата дата,

(20) Независимо от отмяната на регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96, по отношение на определени производства, започнати преди посочената по-горе дата, е необходимо да продължат да се прилагат конкретни разпоредби от същите регламенти до приключването на тези производства,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват правила, с които се уточняват:

а) подробната уредба на процедурата за подаване и разглеждане на възражение срещу регистрацията на марка на ЕС в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост („Службата“);

б) подробната уредба на процедурата за изменение на заявка за марка на ЕС;

в) подробната уредба на отмяната и обявяването на недействителност на марка на ЕС, както и на прехвърлянето на марка на ЕС, регистрирана на името на неупълномощен агент;

г) формалното съдържание на жалбата и процедурата за подаване и разглеждане на жалба, формалното съдържание и формата на решенията на апелативните състави и възстановяването на таксата за обжалване, подробностите относно организацията на апелативните състави и условията, при които решенията по жалбите трябва да се вземат от един-единствен член;

д) подробните правила за устното производство и за събирането на доказателства;

е) подробните правила за нотифициране от Службата и правилата относно средствата за комуникация със Службата;

ж) подробната уредба във връзка с изчисляването и продължителността на сроковете;

з) процедурата за отмяна на решение или заличаване на вписване в регистъра на марките на ЕС;

и) подробните правила за възобновяване на производството пред Службата;

й) условията и процедурата за назначаване на общ представител, условията, при които служителите и професионалните представители представят пълномощно, както и съдържанието на това пълномощно, и обстоятелствата, при които дадено лице може да бъде заличено от списъка на допуснатите професионални представители;

к) подробната уредба на процедурата за международните регистрации, базирани на основна заявка или основна регистрация, свързани с колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка, както и процедурата за подаване и разглеждане на възражение срещу международна регистрация.

ДЯЛ II

ПРОЦЕДУРА ПО ВЪЗРАЖЕНИЕ И ДОКАЗВАНЕ НА ИЗПОЛЗВАНЕТО

Член 2

Възражение

1. Възражение може да бъде внесено въз основа на една или повече по-ранни марки или други права по смисъла на член 8 от Регламент (ЕО) № 207/2009, при условие че притежателите или упълномощените лица, които внасят възражението съгласно член 41 от Регламент (ЕО) № 207/2009, имат право на това по отношение на всички по-ранни марки или права. Ако по-ранна марка има повече от един притежател (съпритежание), или ако по-ранно право може да бъде упражнявано от повече от едно лице, възражение съгласно член 41 от Регламент (ЕО) № 207/2009 може да бъде подадено от всеки един или всички притежатели или от всяко едно или всички упълномощени лица.

2. Възражението съдържа:

а) входящия номер на заявката, срещу която се внася възражението, и името на заявителя на марката на ЕС;

б) ясна идентификация на по-ранната марка или по-ранното право, на които се основава възражението, а именно:

i) ако възражението се основава на по-ранна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква а) или б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — входящия номер или регистрационния номер на по-ранната марка, посочване, че по-ранната марка е регистрирана или че е подадена заявка за регистрация на тази марка, както и посочване на държавите членки, включително, ако е приложимо, държавите от Бенелюкс, във или за които е защитена по-ранната марка, или, ако е приложимо, посочване, че тя е марка на ЕС;

ii) ако възражението се основава на общоизвестна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на държавата членка/държавите членки, в която/които марката е общоизвестна, и изображение на марката;

iii) ако възражението се основава на липсата на съгласие на притежателя, в съответствие с предвиденото в член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на територията, на която е защитена по-ранната марка, изображението на марката и, ако е приложимо, посочване дали по-ранната марка е била предмет на заявка или регистрация, като в този случай се посочва входящият или регистрационният номер;

iv) ако възражението се основава на по-ранна марка или друг знак по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на неговия вид или естество, изображение на по-ранната марка или по-ранния знак, както и посочване дали правото върху по-ранната марка или по-ранния знак съществува в целия Съюз или в една или повече държави членки, и, ако това е така, посочване на тези държави членки;

v) ако възражението се основава на по-ранно наименование за произход или географско указание по смисъла на член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на неговото естество, изображение на по-ранното наименование за произход или географско указание, както и посочване дали то е защитено в целия Съюз или в една или повече държави членки и, ако това е така, посочване на тези държави членки;

в) основанията, на които се базира възражението, посредством декларация, че са изпълнени изискванията по член 8, параграф 1, 3, 4, 4а или 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на всяка от по-ранните марки или всяко от по-ранните права, на които се позовава възразяващата страна;

г) в случай на по-ранна заявка за марка или регистрация на по-ранна марка — датата на подаване и, ако са налични, датата на регистрация и датата на приоритет на по-ранната марка;

д) в случай на по-ранни права съгласно член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 207/2009 — датата на подаване на заявката за регистрация или, ако тази дата не е налична, датата, от която е предоставена защита;

е) в случай на по-ранна заявка за марка или регистрация на по-ранна марка — изображение на по-ранната марка във вида, в който е била регистрирана или заявена; ако по-ранната марка е цветна, изображението трябва да е цветно;

ж) посочване на стоките или услугите, на които се основава всяко от основанията за възражението;

з) по отношение на възразяващата страна:

i) идентификационни данни за възразяващата страна в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 на Комисията ([1]);

ii) ако възразяващата страна е посочила представител или ако представителството е задължително по силата на член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

iii) когато възражението се внася от лицензополучател или лице, което по силата на приложимото законодателство на Съюза или национално законодателство има право да упражнява по-ранно право — декларация в този смисъл и данни относно упълномощаването или законното право за подаване на възражение;

и) посочване на стоките и услугите, срещу които е насочено възражението; при отсъствие на такова посочване, възражението се смята за насочено срещу всички стоки или услуги, обхванати от заявката за марка на ЕС, срещу която се възразява.

3. Когато възражението се основава на повече от една по-ранна марка или повече от едно по-ранно право, параграф 2 се прилага за всяка такава марка, знак, наименование за произход или географско указание.

4. Възражението може да съдържа също така мотивирано изявление относно основанията, фактите и аргументите, на които е базирано то, както и доказателства в подкрепа на възражението.

Член 3

Използване на езици в производството по възражение

Възразяващата страна или заявителят могат, преди датата, на която състезателната част от производството по възражение се счита за открита съгласно член 6, параграф 1, да информират Службата, че заявителят и възразяващата страна са се договорили да използват друг език за производството по възражение на основание член 119, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009. В случай че възражението не е внесено на същия този език, заявителят може да поиска възразяващата страна да представи превод на този език. Необходимо е в Службата да постъпи искане за тази цел не по-късно от датата, на която състезателната част на производството по възражение се счита за открита. Службата определя срок, в който възразяващата страна да представи въпросния превод. При положение че не е представен такъв превод или същият е представен със закъснение, езикът на производството, определен в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 207/2009 („езикът на производството“), остава непроменен.

Член 4

Информиране на страните в производството по възражение

Възражението и всеки документ, представен от възразяващата страна, както и всяко съобщение, адресирано от Службата до една от страните преди преценката за допустимост, се изпращат от Службата на другата страна, за да бъде тя информирана за внесеното възражение.

([1]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 на Комисията от 18 май 2017 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз (вж. страница 39 от настоящия брой на Официален вестник).

Член 5

Допустимост на възражението

1. Ако таксата за възражение не бъде платена в срока за представяне на възражения, предвиден в член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се счита, че възражението не е било внесено. Ако таксата за възражение е платена след изтичането на срока за представяне на възражения, тя се възстановява на възразяващата страна.

2. Ако възражението е подадено след изтичането на срока за представяне на възражения, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

3. Ако възражението е подадено на език, който не е един от езиците на Службата, изискуеми по силата на член 119, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или ако то не отговаря на изискванията на член 2, параграф 2, буква а), б) или в) от настоящия регламент, и ако тези недостатъци не бъдат отстранени преди изтичането на срока за представяне на възражения, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

4. Ако възразяващата страна не представи изискуемия по силата на член 119, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 превод, възражението се отхвърля като недопустимо. Ако възразяващата страна представи непълен превод, непреведената част от възражението не се взема предвид при разглеждането на допустимостта.

5. Ако възражението не отговаря на разпоредбите на член 2, параграф 2, букви г)—з), Службата информира възразяващата страна за това и я приканва да отстрани в двумесечен срок констатираните недостатъци. Ако недостатъците не бъдат отстранени преди изтичането на този срок, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

6. Службата уведомява заявителя за всяка констатация, направена в съответствие с параграф 1, според която се счита, че възражението не е било подадено, и за всяко решение за отхвърляне на възражението поради някое от основанията за недопустимост, изложени в параграфи 2, 3, 4 или 5. Ако възражението бъде отхвърлено изцяло като недопустимо на основание параграфи 2, 3, 4 или 5, преди уведомлението, предвидено в член 6, параграф 1, не се взима решение за разходите.

Член 6

Започване на състезателната част на производството по възражение и преждевременно прекратяване на производството

1. Когато възражението е счетено за допустимо съгласно член 5, Службата изпраща съобщение до страните, в което ги информира, че състезателната част на производството по възражение ще се счита за открита два месеца след получаването на съобщението. Посоченият срок може да бъде удължен до общо 24 месеца, ако и двете страни поискат удължаване преди изтичането на двумесечния срок.

2. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, заявката бъде оттеглена или ограничена до стоки или услуги, срещу които не е насочено възражението, или ако Службата бъде информирана за уреждане на спора между страните, или ако заявката е отхвърлена в паралелно производство, производството по възражение се прекратява.

3. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, заявителят ограничи заявката като премахне някои от стоките или услугите, срещу които е насочено възражението, Службата приканва възразяващата страна да заяви, в указан от Службата срок, дали поддържа възражението, и ако това е така, срещу кои от оставащите стоки или услуги. Ако възразяващата страна оттегли възражението с оглед на ограничението, производството по възражение се прекратява.

4. Ако преди изтичането на срока, посочен в параграф 1, производството по възражение бъде прекратено по реда на параграф 2 или 3, не се взима решение за разходите.

5. Ако преди изтичането на срока, посочен в параграф 1, производството по възражение бъде прекратено поради оттегляне или ограничаване на заявката съгласно параграф 2 или поради оттегляне на възражението съгласно параграф 3, таксата за възражение се възстановява.

Член 7

Обосноваване на възражението

1. Службата предоставя на възразяващата страна възможността да представи фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на възражението или да допълни вече представените такива съгласно член 2, параграф 4. За тази цел Службата посочва срок, който е поне два месеца, считано от датата, на която ще се счита за открита състезателната част на производството по възражение в съответствие с член 6, параграф 1.

2. В рамките на срока, посочен в параграф 1, възразяващата страна също така представя доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защитата на нейната по-ранна марка или на нейното по-ранно право, както и доказателство за това, че има право да подаде възражение. По-специално възразяващата страна трябва да представи следните доказателства:

а) ако възражението се основава на по-ранна марка по смисъла на член 8, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, която не е марка на ЕС — доказателства за подаването или регистрацията ѝ, а именно:

   i) копие от съответното удостоверение за подаване или еквивалентен документ, издаден от администрацията, до която е подадена заявката за марка, ако марката все още не е регистрирана, или

   ii) ако по-ранната марка е регистрирана — копие на съответното удостоверение за регистрация и, ако е приложимо, на най-новото удостоверение за подновяване, показващо, че срокът на защита на марката продължава след посочения в параграф 1 срок, или всяко негово удължаване, или еквивалентни документи, издадени от администрацията, към която е регистрирана марката;

б) ако възражението се основава на общоизвестна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство, от което да става видно, че тази марка е общоизвестна на съответната територия за стоките или услугите, посочени в съответствие с член 2, параграф 2, буква ж) от настоящия регламент;

в) ако възражението се основава на липсата на съгласие на притежателя в съответствие с посоченото в член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство за притежаването на предходната марка от възразяващата страна и за нейната връзка с агента или представителя;

г) ако възражението се основава на по-ранно право по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство за упражняването на това право в процеса на търговия с по-голям обхват от местния, както и доказателство за неговото придобиване, продължително съществуване и обхвата на защитата, предоставена с това право, включително, ако е налице позоваване на по-ранното право съгласно законодателството на държава членка, ясна идентификация на съдържанието на националното законодателство, на което е направено позоваване, чрез представяне на публикации на съответните разпоредби или съдебна практика;

д) ако възражението се основава на по-ранно наименование за произход или географско указание по смисъла на член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство за неговото придобиване, продължително съществуване и обхвата на защитата, включително, ако е налице позоваване на по-ранното наименование за произход или географско указание съгласно законодателството на държава членка, ясна идентификация на съдържанието на националното законодателство, на което е направено позоваване, чрез представяне на публикации на съответните разпоредби или съдебна практика;

е) ако възражението се основава на марка, която се ползва с известност по смисъла на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — освен доказателството, посочено в буква а) от настоящия параграф, се представя доказателство, от което да става видно, че тази марка се ползва с известност в Съюза или в съответната държава членка за стоките или услугите, посочени в съответствие с член 2, параграф 2, буква ж) от настоящия регламент, както и доказателство или аргументи, от които да е видно, че използването без основание на марката, за която е подадена заявка, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка или би ги увредило.

3. Ако доказателствата за подаването или регистрацията на по-ранните права, предвидени в параграф 2, буква а) или — ако е приложимо — в параграф 2, буква г) или д), или доказателствата за съдържанието на относимото национално законодателство са достъпни онлайн от източник, признат от Службата, възразяващата страна може да предостави такива доказателства чрез позоваване на този източник.

4. Удостоверенията за подаване, регистрация или подновяване или еквивалентните документи, посочени в параграф 2, буква а), г) или д), както и разпоредбите на приложимото национално законодателство, които уреждат придобиването на права и обхвата на тяхната защита в съответствие с посоченото в параграф 2, букви г) и д), включително достъпните

онлайн доказателства, посочени в параграф 3, се представят на езика на производството или се придружават от превод на този език. Преводът се представя от възразяващата страна по нейна собствена инициатива в срока, предвиден за представяне на оригиналния документ. За всички други доказателства, представени от възразяващата страна в подкрепа на възражението, се прилагат разпоредбите на член 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Преводите, представени след изтичането на съответните срокове, не се вземат предвид.

5. Службата не взема предвид писмени изявления или части от тях, които не са представени или преведени на езика на производството в срока, посочен от Службата в съответствие с параграф 1.

Член 8

Разглеждане на възражението

1. Ако до изтичането на срока, предвиден в член 7, параграф 1, възразяващата страна не е представила никакви доказателства, или ако представените доказателства са очевидно неотносими или очевидно недостатъчни, за да отговарят на изискванията по член 7, параграф 2 за някое от по-ранните права, възражението се отхвърля като неоснователно.

2. Ако възражението не е отхвърлено на основание параграф 1, Службата съобщава на заявителя за подаването на възражение от възразяващата страна и го приканва да представи своите бележки в срок, уточнен от Службата.

3. Ако заявителят не представи никакви бележки, Службата базира своето решение във връзка с възражението на доказателствата, с които разполага.

4. Бележките, представени от заявителя, се съобщават на възразяващата страна, която се приканва, ако Службата сметне това за необходимо, да отговори в срок, уточнен от Службата.

5. Ако след изтичането на срока, предвиден в член 7, параграф 1, възразяващата страна представи факти или доказателства, които допълват релевантни факти или доказателства, представени в рамките на този срок, и са свързани със същото изискване, установено в член 7, параграф 2, Службата упражнява своето право на преценка, предвидено в член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, когато решава дали да приеме тези допълващи факти или доказателства. За тази цел Службата взема под внимание, по-специално, етапа от производството и дали има *prima facie* вероятност тези факти или доказателства да са от значение за изхода на производството, както и дали има основателни причини за късното представяне на фактите или доказателствата.

6. Службата приканва заявителя да представи в отговор допълнителни бележки, ако счете това за подходящо предвид обстоятелствата.

7. Ако възражението не е отхвърлено на основание параграф 1, а доказателствата, представени от възразяващата страна, не са достатъчни за обосноваване на възражението в съответствие с член 7 за някое от по-ранните права, възражението се отхвърля като неоснователно.

8. Член 6, параграфи 2 и 3 се прилага *mutatis mutandis* след датата, на която се счита за открита състезателната част на производството по възражение. Ако заявителят желае да оттегли или ограничи оспорената заявка, той следва да направи това като използва отделен документ за тази цел.

9. В подходящи случаи Службата може да прикани страните да ограничат бележките си до конкретни въпроси, като им даде възможност да повдигнат останалите въпроси на по-късен етап от производството. Службата не е длъжна да информира съответната страна за възможността да представи някои релевантни факти или доказателства, които същата страна не е представила преди това.

Член 9

Няколко възражения

1. Ако са внесени няколко възражения по отношение на една и съща заявка за регистрация на марка на ЕС, Службата може да ги разгледа като съедини производствата. Службата може впоследствие да вземе решение да разгледа тези възражения поотделно.

2. Ако при предварително разглеждане на едно или повече възражения стане ясно, че марката на ЕС, във връзка с която е подадена заявка за регистрация, може да не отговаря на условията за регистрация по отношение на някои или всички стоки или услуги, за които се иска регистрация, Службата може да спре другите производства по възражение, свързани с тази заявка. Службата информира засегнатите от спирането възразяващи страни за всяко отнасящо се до тях решение, взето в рамките на текущи производства.

3. Когато решението за отхвърляне на заявка по параграф 1 стане окончателно, възраженията, производствата във връзка с които са били спрени в съответствие с параграф 2, се считат за изчерпани, като засегнатите възразяващи страни се информират за това. Прекратяването на производствата поради този факт представлява случай на липса на основание за произнасяне по смисъла на член 85, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Службата възстановява 50 % от таксата за възражение, платена от всяка възразяваща страна, чието възражение се счита за изчерпано съгласно параграф 3, при условие че спирането на производството, свързано с това възражение, е настъпило преди откриването на състезателната част на производството.

Член 10

Доказване на използването

1. Искане за доказателства за използване на по-ранна марка в съответствие с член 42, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 е допустимо, ако е представено като безусловно искане в отделен документ в срока, определен от Службата в съответствие с член 8, параграф 2 от настоящия регламент.

2. Ако заявителят е отправил искане за доказателства за използване на по-ранна марка в съответствие с изискванията на член 42, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата приканва възразяващата страна да представи необходимите доказателства в срока, определен от Службата. Ако възразяващата страна не представи каквито и да било доказателства или причини за неизползването преди изтичане на срока, или ако представените доказателства или причини са очевидно недостатъчни или неотносими, Службата отхвърля възражението, доколкото то е основано на тази по-ранна марка.

3. Сведенията и доказателствата за използване позволяват да се установи мястото, времето, степента и естеството на използването на по-ранната марка за стоките или услугите, за които тя е регистрирана и на които се основава възражението.

4. Доказателствата, посочени в параграф 3, се представят в съответствие с член 55, параграф 2 и членове 63 и 64 и се ограничават до представянето на подкрепящи документи и вещи, като пакети, етикети, ценоразписи, каталози, фактури, снимки, реклами във вестници, и до писмените декларации, посочени в член 78, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

5. Искането за доказателства за използване може да бъде подадено едновременно с бележките за основанията, на които се базира възражението. Такива бележки могат да се представят и заедно с бележките в отговор на доказателството за използване.

6. Когато доказателствата, представени от възразяващата страна, не са на езика на производството по възражение, Службата може да изиска от възразяващата страна да представи превод на тези доказателства на този език в съответствие с член 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431

7. Ако след изтичането на срока, предвиден в параграф 2, възразяващата страна представи сведения или доказателства, които допълват релевантни сведения или доказателства, вече представени преди изтичането на този срок, и са свързани със същото изискване, установено в параграф 3, Службата упражнява своето право на преценка, предвидено в член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, когато решава дали да приеме тези допълващи сведения или доказателства. За тази цел Службата взема под внимание, по-специално, етапа от производството и дали има *prima facie* вероятност тези сведения или доказателства да са от значение за изхода на производството, както и дали има основателни причини за късното представяне на сведенията или доказателствата.

ДЯЛ III

ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАЯВКАТА

Член 11

Изменение на заявката

1. Искането за изменение на заявка, подадено в съответствие с член 43, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа:

а) номера, под който е подадена заявката;

б) името и адреса на заявителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

в) посочване на елемента от заявката, който трябва да бъде изменен, и същия елемент в неговия изменен вариант;

г) ако изменението се отнася до изображението на марката — изображение на изменената марка в съответствие с член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431.

2. Ако не са изпълнени изискванията за изменение на заявката, Службата съобщава пропуска на заявителя и определя срок, в който този пропуск да бъде отстранен. Ако заявителят не отстрани пропуска в рамките на определения за това срок, Службата отхвърля искането за изменение.

3. Ако изменената заявка за марка се публикува в съответствие с член 43, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, членове 2—10 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*;

4. Когато изменението се отнася до един и същ елемент на две или повече заявки, подадени от един и същ заявител, може да се подаде само едно искане за изменение.

5. Параграфи 1, 2 и 4 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на молби за поправка на името или служебния адрес на представител, назначен от заявителя.

ДЯЛ IV

ОТМЯНА И ОБЯВЯВАНЕ НА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ ИЛИ ПРЕХВЪРЛЯНЕ

Член 12

Искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Искането за отмяна или обявяване на недействителност, подадено до Службата на основание член 56 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС, чиято отмяна или обявяване на недействителност се иска, и името на нейния притежател;

б) основанията, на които се базира искането, посредством декларация, че са изпълнени съответните изисквания по членове 51, 52, 53, 73, 74, 74и или 74й от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) по отношение на заявителя:

i) идентификационни данни за заявителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

ii) ако заявителят е назначил представител или ако представителството е задължително по смисъла на член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

г) посочване на стоките и услугите, по отношение на които се иска отмяна или обявяване на недействителност; при липса на такова посочване, искането се смята за насочено срещу всички стоки или услуги, обхванати от оспорената марка на ЕС.

2. Освен изискуемата информация по параграф 1, искането за обявяване на недействителност, базиращо се на относителни основания, съдържа следното:

а) в случай на искане по силата на член 53, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — идентификация на по-ранното право, на което е основано искането, в съответствие с член 2, параграф 2, буква б) от настоящия регламент, който се прилага *mutatis mutandis* спрямо това искане;

б) в случай на искане по силата на член 53, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на естеството на по-ранното право, на което се основава искането, изображение на това по-ранно право и посочване дали то съществува в целия Съюз или в една или повече държави членки, и ако това е така, посочване на тези държави членки;

в) данни съгласно член 2, параграф 2, букви г)—ж), който се прилага *mutatis mutandis* спрямо това искане;

г) когато възражението се внася от лицензополучател или лице, което по силата на приложимото законодателство на Съюза или национално законодателство има право да упражнява по-ранно право — посочване на упълномощаването или законното право за подаване на искането.

3. Ако искането за обявяване на недействителност съгласно член 53 от Регламент (ЕО) № 207/2009 се основава на повече от една по-ранна марка или повече от едно по-ранно право, параграф 1, буква б) и параграф 2 от настоящия член се прилагат за всяка от тези марки или всяко от тези права.

4. Искането може да съдържа точно описание на основанията, в което се излагат фактите и аргументите, на които то е базирано, както и подкрепящи доказателства.

Член 13

Езици, използвани в производствата за отмяна или обявяване на недействителност

Заявителят, който депозира искане за отмяна или за обявяване на недействителност, или притежателят на марката на ЕС може да уведоми Службата в двумесечен срок, считано от датата на получаване от притежателя на марката на ЕС на уведомлението, предвидено в член 17, параграф 1, че е постигнато съгласие в производството да се използва друг език в съответствие с член 119, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Ако искането не е било подадено на същия този език, притежателят може да поиска заявителят да представи превод на този език. Искане за тази цел трябва да постъпи в Службата преди изтичане на двумесечния срок от получаването от страна на притежателя на марката на ЕС на уведомлението, посочено в член 17, параграф 1. Службата определя срок, в който заявителят да представи въпросния превод. Ако не бъде представен такъв превод или същият бъде представен със закъснение, езикът на производството остава непроменен.

Член 14

Информиране на страните във връзка с искане за отмяна или за обявяване на недействителност

Искането за отмяна или за обявяване на недействителност и всеки документ, представен от заявителя, както и всяко съобщение, адресирано от Службата до една от страните преди преценката относно допустимостта, се изпращат от Службата на другата страна, за да бъде тя информирана за внасянето на искане за отмяна или за обявяване на недействителност.

Член 15

Допустимост на искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Когато таксата, изисквана съгласно член 56, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, не е платена, Службата приканва заявителя да я плати в определен от нея срок. Ако дължимата такса не е платена в този срок, Службата информира заявителя, че искането за отмяна или за обявяване на недействителност не се смята за внесено. Ако таксата е платена след изтичането на посочения срок, тя се възстановява на заявителя.

2. Ако искането е подадено на език, който не е един от езиците на Службата, изисквани съгласно член 119, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или ако то не отговаря на изискването на член 12, параграф 1, буква а) или б) или, ако е приложимо, член 12, параграф 2, буква а) или б) от настоящия регламент, Службата отхвърля искането като недопустимо.

3. Ако преводът, изискуем съгласно член 119, параграф 6, втора алинея от Регламент (ЕО) № 207/2009, не е представен в едномесечен срок от датата на подаване на искането за отмяна или за обявяване на недействителност, Службата отхвърля искането за отмяна или за обявяване на недействителност като недопустимо.

4. Ако искането не отговаря на разпоредбите на член 12, параграф 1, буква в), член 12, параграф 2, буква в) или г), Службата уведомява заявителя за това и го приканва да отстрани отбелязаните пропуски в срок от два месеца. В случай че пропуските не бъдат отстранени преди изтичането на този срок, Службата отхвърля искането като недопустимо.

5. Службата уведомява заявителя и притежателя на марката на ЕС за всяка констатация, направена в съответствие с параграф 1, според която се счита, че искането за отмяна или за обявяване на недействителност не е било внесено, и за всяко решение за отхвърляне на искането за отмяна или за обявяване на недействителност поради някое от основанията за недопустимост, изложени в параграфи 2, 3 или 4. Ако искане за отмяна или за обявяване на недействителност бъде отхвърлено изцяло като недопустимо на основание параграф 2, 3 или 4, преди уведомлението, предвидено в член 17, параграф 1, не се взима решение за разходите.

Член 16

Обосноваване на искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Заявителят представя фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на искането до приключване на състезателната част на производството по отмяна или обявяване на недействителност. По-специално заявителят представя следното:

а) в случай на искане по силата на член 51, параграф 1, буква б) или в) или член 52 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — фактите, аргументите и доказателствата в подкрепа на основанието за искането за отмяна или за обявяване на недействителност;

б) в случай на искане по силата на член 53, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателствата, изисквани съгласно член 7, параграф 2 от настоящия регламент, като разпоредбите на член 7, параграф 3 се прилагат *mutatis mutandis*;

в) в случай на искане по силата на член 53, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателства за придобиването, продължителното съществуване и обхвата на защитата на релевантното по-ранно право, а също доказателства за това, че заявителят има законовото право да подаде искането, включително, ако е налице позоваване на по-ранното право съгласно законодателството на държава членка, ясна идентификация на съдържанието на въпросното национално законодателство чрез представяне на публикации на съответните разпоредби или съдебна практика. Ако доказателствата за подаването или регистрацията на по-ранно право, предвидени в член 53, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 207/2009, или доказателствата за съдържанието на относимото национално законодателство са достъпни онлайн от източник, признат от Службата, заявителят може да предостави такива доказателства чрез позоваване на този източник.

2. Доказателствата за подаване, регистрация или подновяване на по-ранни права или, ако е приложимо, съдържанието на относимото национално законодателство, включително достъпните онлайн доказателства, посочени в параграф 1, букви б) и в), се представят на езика на производството или в превод на този език. Преводът се представя от заявителя по негова инициатива в едномесечен срок от датата на представяне на тези доказателства. Всички други доказателства, представени от заявителя за обосноваване на искането или, в случай на искане за отмяна съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009, от притежателя на оспорената марка на ЕС, се подчиняват на разпоредбите на член 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Преводите, представени след изтичането на съответните срокове, не се вземат под внимание.

Член 17

Разглеждане по същество на искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Ако искането е обявено за допустимо съгласно член 15, Службата изпраща съобщение до страните, с което ги информира, че състезателната част на производството по отмяна или обявяване на недействителност е открита, и приканва притежателя на марката на ЕС да представи бележките си в определен срок.

2. Ако Службата е приканила страна в съответствие с член 57, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 да представи бележките си в определен срок и тази страна не е представила никакви бележки в този срок, Службата закрива състезателната част на производството и се произнася относно отмяната или обявяването на недействителност въз основа на доказателствата, с които разполага.

3. Ако заявителят не е представил изискваните факти, аргументи или доказателства, с които да обоснове искането, последното се отхвърля като неоснователно.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 62, всички бележки, представени от страните, се изпращат на другата заинтересована страна.

5. Ако притежателят се откаже от марката на ЕС, която е обект на искане по член 12, така че да обхване само стоки или услуги, срещу които не е насочено искането, или в случай на отмяна на марката на ЕС в паралелно производство или изтичане на периода на защита, производството се прекратява, с изключение на случаите, когато е приложим член 50, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или заявителят покаже, че има законен интерес от получаването на решение по същество.

6. Ако притежателят частично се откаже от марката на ЕС, като премахне някои от стоките или услугите, срещу които е насочено искането, Службата приканва заявителя да заяви, в указан от Службата срок, дали поддържа искането, и ако това е така — срещу кои от оставащите стоки или услуги. Ако заявителят оттегли искането с оглед на отказа или ако Службата бъде уведомена, че спорът е уреден между страните, производството се прекратява.

7. Ако притежателят желае да се откаже от оспорваната марка на ЕС, той следва да направи това като използва отделен документ за тази цел.

8. Член 8, параграф 9 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 18

Повече от едно искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Ако са подадени няколко искания за отмяна или за обявяване на недействителност във връзка с една и съща марка на ЕС, Службата може да ги разгледа като съедини производствата. Службата може впоследствие да вземе решение да разгледа тези искания поотделно.

2. Член 9, параграфи 2, 3 и 4 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 19

Доказване на използването във връзка с искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. В случай на искане за отмяна на основание член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата приканва притежателя на марката на ЕС да представи доказателства за реалното използване на тази марка или за наличието на основателни причини за неизползването в посочен от нея срок. Ако възразяващата страна не представи такива доказателства или причини за неизползването преди изтичане на срока, или ако представените доказателства или причини са очевидно недостатъчни или неотносими, марката на ЕС се отменя. Член 10, параграфи 3, 4, 6 и 7 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Искането за доказателства за използване в съответствие с член 57, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 е допустимо, ако притежателят на марката на ЕС го предостави като безусловно искане в отделен документ в срока, определен от Службата в съответствие с член 17, параграф 1 от настоящия регламент. Ако притежателят на марката на ЕС е отправил искане за доказателства за използване на по-ранна марка или за наличието на основателни причини за неизползването, което отговаря на изискванията на член 57, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата приканва заявителя по искането за обявяване на недействителност да представи изискуемите доказателства в определен от Службата срок. Ако заявителят по искане за обявяване на недействителност не представи такива доказателства или причини за неизползването преди изтичане на срока, или ако представените доказателства или причини са очевидно недостатъчни или неотносими, Службата отхвърля искането за обявяване на недействителност, доколкото то е основано на тази по-ранна марка. Член 10, параграфи 3—7 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 20

Искане за прехвърляне

1. Ако притежателят на марка поиска в съответствие с член 18, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 прехвърляне, вместо обявяване на недействителност, разпоредбите на членове 12—19 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Ако искане за прехвърляне съгласно член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 бъде частично или изцяло уважено от Службата или от съд за марките на ЕС и решението или съдебното решение е окончателно, Службата гарантира, че частичното или цялостното прехвърляне на тяхна основа на марката на ЕС се вписва в регистъра и се публикува.

ДЯЛ V

ПРОИЗВОДСТВО ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 21

Жалба

1. Жалбата, подадена в съответствие с член 60, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа следното:

а) името и адреса на обжалващия в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

б) когато обжалващият е назначил представител — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

в) когато представителството на обжалващия е задължително по силата на член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

г) ясна и недвусмислена идентификация на решението, предмет на обжалване, с посочване на датата на издаването му и номера, под който е заведено производството, за което се отнася решението, предмет на обжалване;

д) когато решението, предмет на обжалване, се оспорва само частично — ясна и недвусмислена идентификация на стоките или услугите, по отношение на които се оспорва решението, предмет на обжалване.

2. Ако жалбата е подадена на официален език на Съюза, различен от този на производството, обжалващият представя превод на същата в четиримесечен срок от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване.

3. Когато в производство *ex parte* решението, предмет на обжалване, е издадено на официален език, различен от този на производството, обжалващият може да подаде жалбата на езика на производството или на езика, на който е издадено решението, предмет на обжалване; и в двата случая езикът, използван в жалбата, става език на производството по обжалване и параграф 2 не се прилага.

4. В производство *inter partes* жалбата се нотифицира на ответника непосредствено след подаването ѝ.

Член 22

Изложение на основанията

1. Изложението, посочващо основанията за обжалването, внесено по силата на член 60, параграф 1, четвърто изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа ясна и недвусмислена идентификация на следните елементи:

а) производството по обжалване, за което се отнася, с посочване на съответния номер на жалбата или на решението, предмет на обжалване, в съответствие с изискванията по член 21, параграф 1, буква г) от настоящия регламент;

б) основанията за обжалването, с които се иска анулирането на решението, предмет на обжалване, в степента, дефинирана в съответствие с член 21, параграф 1, буква д) от настоящия регламент;

в) фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на посочените основания, представени в съответствие с изискванията по член 55, параграф 2.

2. Изложението на основанията се внася на езика на производството по обжалване, определен в съответствие с член 21, параграфи 2 и 3. Ако изложението на основанията е внесено на друг официален език на Съюза, обжалващият е длъжен да представи негов превод в едномесечен срок от датата на внасяне на първоначалното изложение.

Член 23

Допустимост на жалбата

1. Апелативният състав отхвърля жалбата като недопустима в следните случаи:

а) когато жалбата не е била подадена в срок от два месеца от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване;

б) когато жалбата не съответства на разпоредбите на членове 58 и 59 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или на тези на член 21, параграф 1, буква г) и член 21, параграфи 2 и 3 от настоящия регламент, освен когато тези пропуски са били отстранени в срок от четири месеца от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване;

в) когато жалбата не отговаря на изискванията по член 21, параграф 1, букви а), б), в) и д) и обжалващият, въпреки че е бил уведомен за това от апелативния състав, не е отстранил тези пропуски в срока, определен от апелативния състав за тази цел;

г) когато изложението на основанията не е било подадено в срок от четири месеца от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване;

д) когато изложението на основанията не отговаря на изискванията по член 22, параграф 1, букви а) и б), и обжалващият, въпреки че е бил уведомен за това от апелативния състав, не е отстранил тези пропуски в срока, определен от апелативния състав за тази цел, или не е представил превода на изложението на основанията в срок от един месец от датата на внасяне на първоначалното изложение в съответствие с член 22, параграф 2.

2. Ако има съмнения относно допустимостта на жалбата, председателят на апелативния състав, на който е било разпределено делото в съответствие с член 35, параграф 1, може да поиска апелативният състав да вземе незабавно решение по допустимостта на жалбата преди уведомяването на ответника за жалбата или за изложението на основанията, според случая.

3. Апелативният състав обявява, че дадена жалба се счита за неподадена, когато таксата за жалбата е била платена след изтичането на срока по член 60, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009. В такъв случай се прилага параграф 2 от настоящия член.

Член 24

Писмен отговор

1. В производствата inter partes ответникът може да представи писмен отговор в срок от два месеца от датата на нотифициране на изложението на основанията, внесено от обжалващия. При извънредни обстоятелства този срок може да бъде удължен въз основа на мотивирано искане от страна на ответника.

2. Писменият отговор съдържа името и адреса на ответника в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 и изпълнява, *mutatis mutandis*, условията, предвидени в член 21, параграф 1, букви б), в) и г), член 22, параграф 1, букви а) и в) и член 22, параграф 2 от настоящия регламент.

Член 25

Насрещна жалба

1. Ако ответникът иска постановяването на решение, което отменя или променя оспореното решение по точка, която не е повдигната в жалбата, съгласно член 60, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тази насрещна жалба се подава в срока за представяне на отговор в съответствие с член 24, параграф 1 от настоящия регламент.

2. Насрещната жалба се подава като отделен документ, различен от писмения отговор.

3. Насрещната жалба съдържа името и адреса на ответника в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 и изпълнява, *mutatis mutandis*, условията, предвидени в член 21, параграф 1, букви б)—д) и член 22 от настоящия регламент.

4. Насрещната жалба се отхвърля като недопустима в следните случаи:

а) когато не е подадена в срока, предвиден в параграф 1;

б) когато не е подадена при спазване на изискванията, предвидени в параграф 2 или в член 21, параграф 1, буква г);

в) когато не съответства на изискванията, посочени в параграф 3, и ответникът, въпреки че е бил уведомен за това от апелативния състав, не е отстранил тези пропуски в срока, определен от апелативния състав за тази цел, или не е представил превода на насрещната жалба и съответното изложение на основанията в срок от един месец от датата на подаване на оригинала.

5. Обжалващият се приканва да представи бележки относно насрещната жалба на ответника в двумесечен срок от датата на нотифициране на обжалващия. В изключителни обстоятелства този срок може да бъде удължен от апелативния състав въз основа на мотивирано искане от страна на обжалващия. Член 26 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 26

Писмена реплика и писмена дуплика в производства inter partes

1. При подаване на мотивирано искане от страна на обжалващия в срок от две седмици от нотифицирането на писмения отговор, апелативният състав може на основание член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 да разреши на обжалващия да допълни изложението на основанията с писмена реплика в определен от апелативния състав срок.

2. В този случай апелативният състав също така разрешава на ответника да допълни писмения си отговор с писмена дуплика в определен от апелативния състав срок.

Член 27

Разглеждане на жалбата

1. В производствата *ex parte*, и по отношение на онези стоки или услуги, които са част от предмета на жалбата, по силата на член 40, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 апелативният състав процедира в съответствие с член 37 от Регламент (ЕО) № 207/2009, ако той изтъкне основание за отказ по заявката за марка, което все още не е било изложено в решението, предмет на обжалване, при прилагане на тази разпоредба.

2. В производствата *inter partes* разглеждането на жалбата и, в зависимост от случая, на насрещната жалба, се ограничава до доводите, изтъкнати в изложението на основанията и, в зависимост от случая, в насрещната жалба. Правни въпроси, които не са повдигнати от страните, се разглеждат от апелативния състав само когато засягат съществени процесуални изисквания или когато решаването им е необходимо с цел гарантиране на правилно прилагане на Регламент (ЕО) № 207/2009, при отчитане на фактите, доказателствата и аргументите, представени от страните.

3. Разглеждането на жалбата обхваща следните претенции или искания, при условие че са били предявени в изложението на основанията за жалбата или, според случая, в насрещната жалба и при условие че са били своевременно предявени в производството пред инстанцията на Службата, която е приела решението, предмет на обжалване:

а) отличителен характер, придобит в резултат на използване, в съответствие с посоченото в член 7, параграф 3 и член 52, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) признаване на по-ранната марка на пазара, което е постигнато в резултат на използването на марката за целите на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) доказателство за използване в съответствие с член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или член 57, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Съгласно член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 апелативният състав може да приеме факти или доказателства, представени за първи път пред него, само ако тези факти или доказателства отговарят на следните изисквания:

а) на пръв поглед е вероятно те да са от значение за изхода на делото, а също

б) те не са били представени своевременно по основателни причини, по-специално когато просто допълват релевантни факти и доказателства, които вече са били представени своевременно, или са представени с цел оспорване на констатации, направени или разгледани служебно от първата инстанция в решението, предмет на обжалване.

5. Апелативният състав се произнася, най-късно в решението си по жалбата и, според случая, по насрещната жалба, относно искания за ограничение, разделяне или частичен отказ от оспорената марка, внесени по време на производството по обжалване от страна на заявителя или притежателя в съответствие с членове 43, 44 или 50 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Ако апелативният състав приеме ограничението, разделянето или частичния отказ, той незабавно информира за това отдела, натоварен с воденето на регистъра, и отделите, които се занимават с паралелни производства, свързани със същата марка.

Член 28

Съобщения от апелативния състав

1. Съобщенията от апелативния състав в хода на разглеждането на жалбата или във връзка с улесняване на доброволното уреждането на спора, предмет на производството, се изготвят от докладчика и се подписват от докладчика от името на апелативния състав със съгласието на председателя на апелативния състав.

2. Когато апелативният състав съобщава на страните предварителното си становище по фактически или правни въпроси, той посочва, че въпросното съобщение не е обвързващо за него.

Член 29

Коментари по въпроси от общ интерес

Апелативният състав може по собствена инициатива или във връзка с писмено, мотивирано искане на изпълнителния директор на Службата да прикани изпълнителния директор да изложи съображенията си по въпроси от общ интерес, възникнали в хода на висящо пред нея производство. Страните имат правото да представят своите бележки по изложените от изпълнителния директор съображения.

Член 30

Подновяване на прегледа на абсолютни основания

1. Когато по време на производство *ex parte* апелативният състав счете, че могат да са приложими абсолютни основания за отказ по отношение на стоки или услуги, посочени в заявката за марка, които не са част от предмета на жалбата, той уведомява за това проверителя, отговарящ за проверката на заявката, като последният може да реши да поднови прегледа в съответствие с член 40, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на въпросните стоки или услуги.

2. Когато решение на отдела по споровете е предмет на обжалване, апелативният състав може, чрез мотивирано временно решение и без да се засягат разпоредбите на член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, да спре производството по обжалване и да върне оспорената заявка на проверителя, отговарящ за проверката на заявката, с препоръка за подновяване на проверката в съответствие с член 40 параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, ако прецени, че съществува абсолютно основание за отказ, приложимо по отношение на някои или всички стоки или услуги, изброени в заявката за марка.

3. Ако оспорената заявка е върната в изпълнение на параграф 2, проверителят информира незабавно апелативния състав за това дали е подновена или не проверката на оспорената заявка. Ако проверката е подновена, производството по обжалване се спира до вземане на решение от проверителя, а при пълно или частично отхвърляне на оспорената заявка — докато решението на проверителя в тази връзка стане окончателно.

Член 31

Приоритетна проверка на жалба

1. При мотивирано искане от страна на обжалващия или ответника и след изслушване на другата страна, апелативният състав може да реши, с оглед на особената спешност и обстоятелствата по случая, да разгледа жалбата приоритетно, без да се засягат разпоредбите на членове 23 и 26, включително разпоредбите за сроковете.

2. Искането за приоритетна проверка на жалбата може да бъде подадено по всяко време в хода на апелативното производство. То се подава като отделен документ и се подкрепя с доказателства за спешността и конкретните обстоятелства по случая.

Член 32

Формално съдържание на решението на апелативния състав

Решението на апелативният състав съдържа:

а) изявление, че решението е произнесено от апелативния състав;

б) датата, на която е взето решението;

в) имената на страните и на техните представители;

г) номера на жалбата, за която се отнася, и идентификация на решението, предмет на обжалване, в съответствие с изискванията по член 21, параграф 1, буква г);

д) позоваване на сформирането на апелативния състав;

е) името и, без да се засягат разпоредбите на член 39, параграф 5, подписа на председателя и членовете, участвали във взимането на решението, като се посочва и кой е изпълнявал ролята на докладчик по случая или, ако решението е произнесено от един-единствен член, името и подписа на члена, взел решението;

ж) името и подписа на регистратора или, в зависимост от случая, на члена на регистъра, положил подпис от името на регистратора;

з) обобщение на фактите и аргументите, изтъкнати от страните;

и) мотивите за вземане на решението;

й) постановлението на апелативния състав, представляващо изпълнителното основание и включващо при необходимост решение относно разноските.

Член 33

Възстановяване на таксата за жалбата

Таксата за жалбата се възстановява съгласно постановление на апелативния състав в следните случаи:

а) ако жалбата не се счете за подадена в съответствие с второто изречение на член 60, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) ако компетентната да вземе решение инстанция на Службата, приела оспореното решение, предостави възможност за преразглеждане в съответствие с член 61, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или отмени оспореното решение, прилагайки член 80 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) ако след възобновяване на процедурата по разглеждане по смисъла на член 40, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 по препоръка на апелативния състав съгласно член 30, параграф 2 от настоящия регламент, оспорената заявка е отхвърлена с окончателно решение на проверителя и вследствие на това жалбата се окаже безпредметна;

г) ако апелативният състав счете подобно възстановяване за справедливо поради съществено процедурно нарушение.

Член 34

Преразглеждане и отмяна на решението, предмет на обжалване

1. Когато в производство *ex parte* жалбата не е отхвърлена на основание член 23, параграф 1, апелативният състав предава жалбата и изложението на основанията за нея на инстанцията на Службата, приела оспореното решение, за целите на член 61 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Ако инстанцията на Службата, приела решението, предмет на обжалване, реши да предостави възможност за преразглеждане в съответствие с член 61, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тя уведомява незабавно апелативния състав за това.

3. Ако инстанцията на Службата, приела решението, предмет на обжалване, е започнала процедура по отмяна на решението, предмет на обжалване, в съответствие с член 80, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тя уведомява незабавно апелативния състав за това, за целите на член 71 от настоящия регламент. Освен това тя уведомява незабавно апелативния състав за крайния изход на тази процедура.

Член 35

Разпределяне на жалба към състав и определяне на докладчик

1. Непосредствено след подаване на жалбата председателят на съставите разпределя делото към даден апелативен състав в съответствие с обективните критерии, определени от президиума на апелативните състави, позоваване на които се съдържа в член 136, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. За всяко дело, разпределено към апелативен състав в съответствие с параграф 1, неговият председател определя за докладчик член на въпросния апелативен състав или председателя.

3. Ако делото попада в компетентността на един-единствен член по силата на член 36, параграф 1, апелативният състав, който се занимава с делото, определя докладчика за единствен член по силата на член 135, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Ако решение на апелативния състав по дадено дело е отменено или променено с окончателно решение на Общия съд или, според случая, на Съда, с оглед съобразяване с това решение в съответствие с член 65, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 председателят на апелативните състави преразпределя делото в съответствие с параграф 1 от настоящия член към апелативен състав, който не включва членовете, приели отменението решение, освен ако делото бъде отнесено към разширения апелативен състав („голям състав“) или ако отменението решение е взето от големия състав.

5. Когато са подадени няколко жалби срещу едно и също решение, те се разглеждат в рамките на едно и също производство. Ако са подадени жалби, с участието на едни и същи страни, срещу отделни решения, отнасящи се до една и съща марка, или съдържащи други общи релевантни фактически или правни елементи, тези жалби могат да се разглеждат в рамките на съединени производства със съгласието на тези страни.

Член 36

Дела от компетентността на един-единствен член

1. Апелативният състав, който се занимава с делото, може да определи един-единствен член по смисъла на член 135, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 за целите на следните решения:

а) решенията, взети на основание член 23;

б) решенията за прекратяване на производството по обжалване след оттегляне, отхвърляне, отказ от или отмяна на оспорваната или по-ранната марка;

в) решенията за прекратяване на производството по обжалване след оттегляне на възражението, на искането за отмяна или за обявяване на недействителност, или на жалбата;

г) решенията по приети мерки в съответствие с член 79г, параграф 1 и член 80, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, при условие че поправката или, според случая, отмяната на решението по жалбата засяга решение, взето от един-единствен член;

д) решенията, взети на основание член 81, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

е) решенията, взети на основание член 85, параграфи 3, 4 и 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

ж) решенията по жалби срещу решения в производствата *ex parte*, взети на основанията, посочени в член 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009, които са очевидно неоснователни или очевидно основателни.

2. Ако един-единствен член счита, че условията, посочени в параграф 1 или в член 135, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, не са или вече не са спазени, той връща делото на апелативния състав от трима членове, като му представя проект на решение в съответствие с член 41 от настоящия регламент.

Член 37

Отнасяне на делото до големия състав

1. Без да се засяга възможността за отнасяне на делото до големия състав, предвидена в член 135, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, апелативният състав отнася разпределеното му дело до големия състав, ако смята, че трябва да се отклони от конкретно тълкуване на приложимото законодателство, дадено в по-ранно решение на големия състав, или ако констатира, че апелативните състави са постановили противоречиви решения по правен въпрос, което би могло да окаже влияние върху изхода на делото.

2. Във всички решения за отнасяне на дела по жалби до големия състав се посочват причините, поради които препращащият апелативен състав или, в зависимост от случая, президиумът на апелативните състави счита отнасянето на дадено дело за обосновано, като тези решения се съобщават на страните по делото и се публикуват в Официалния вестник на Службата.

3. Големият състав незабавно връща делото обратно на апелативния състав, на който то е било първоначално разпределено, ако смята, че условията за отнасянето до него не са или вече не са спазени.

4. Исканията за мотивирано становище по правни въпроси съгласно член 128, параграф 4, буква л) от Регламент (ЕО) № 207/2009 се отнасят до големия състав в писмен вид, като в тях се посочват правните въпроси, чието тълкуване се иска, и евентуално становището на изпълнителния директор относно различните възможни тълкувания, както и относно съответните правни и практически последици от тях. Искането се публикува в Официалния вестник на Службата.

5. Когато апелативен състав трябва да се произнесе по висящо пред него дело във връзка със същия правен въпрос, който вече е бил повдигнат при отнасяне на дело до големия състав в съответствие с член 135, параграф 3 или член 128, параграф 4, буква л) от Регламент (ЕО) № 207/2009, той спира производството докато големият състав постанови решение или излезе с мотивирано становище.

6. Групи или организации, представляващи фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, които могат да имат интерес към резултата от дело във връзка със жалба или искане за мотивирано становище, заведено или подадено пред големия състав, могат да представят писмени бележки в двумесечен срок от публикуването в Официалния вестник на Службата на решението за отнасяне или, в зависимост от случая, на искането за мотивирано становище. Те не придобиват качеството на страни в производството пред големия състав и поемат сами направените от тях разноски.

Член 38

Промяна в състава на апелативен състав

1. Когато, след устното производство, съставът на апелативен състав бъде променен в съответствие с член 43, параграфи 2 и 3, всички страни в производството следва да бъдат уведомени, че по молба на някоя от страните ще се проведе ново устно производство пред апелативния състав в неговия нов състав. Ново устно производство се провежда и ако новият член е поискал това, и при условие че другите членове на апелативния състав са дали своето съгласие.

2. Новият член на апелативния състав следва да бъде обвързан от всяко едно временно решение, което вече е било взето, в същата степен, в която са обвързани и другите членове.

Член 39

Разисквания, гласуване и подписване на решения

1. Докладчикът представя на останалите членове на апелативния състав проект на решението, което трябва да бъде взето, и определя разумен срок, в който да бъдат изложени възраженията или исканията за промени в него.

2. Апелативният състав се събира, за да обсъди решението, което трябва да бъде взето, когато се установи, че неговите членове не споделят едно и също становище. В разискванията участват само членовете на апелативния състав; председателят на апелативния състав може обаче да разреши присъствието на други служители, например на регистратора или на устни преводачи. Разискванията са и остават тайна.

3. По време на разискванията между членовете на апелативния състав първо се изслушва становището на докладчика, и ако не е докладчик председателят, последно се изслушва становището на председателя.

4. Ако е необходимо да бъде проведено гласуване, то се провежда в същата последователност, с тази разлика, че председателят трябва винаги да гласува последен. Не се допуска глас „въздържал се“.

5. Всички членове на апелативния състав, които участват във вземането на решението, го подписват. При все това, когато апелативният състав вече е взел окончателно решение, а негов член не е в състояние да действа, този член не се замества от друго лице и председателят подписва решението от името на този член. Когато председателят е възпрепятстван да направи това, най-старшият член на апелативния състав, определен съгласно член 43, параграф 1, подписва решението от името на председателя.

6. Параграфи 1—5 не се прилагат, ако решение трябва да се вземе от един-единствен член съгласно член 135, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 36, параграф 1 от настоящия регламент. В тези случаи решенията се подписват от единствения член.

Член 40

Председател на отделен апелативен състав

Апелативният състав се председателства от председател, който изпълнява следните задължения:

а) определя член на апелативния състав, или себе си, за докладчик за всяко дело, разпределено към този апелативен състав съгласно член 35, параграф 2;

б) от името на апелативния състав определя докладчика за единствен член съгласно член 135, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) изисква от апелативния състав да вземе решение по допустимостта на жалбата съгласно член 23, параграф 2 от настоящия регламент;

г) ръководи предварителното разглеждане на делото, което се извършва от докладчика съгласно член 41 от настоящия регламент;

д) председателства, и подписва протоколите от, устните изслушвания и събирането на доказателства.

Член 41

Докладчик пред апелативен състав

1. Докладчикът извършва предварително проучване на жалбата, която му е разпределена, подготвя делото за разглеждане и разискване от апелативния състав и изготвя проект на решение, което да бъде взето от апелативния състав.

2. За тази цел, когато това е необходимо и под ръководството на председателя на апелативния състав, докладчикът изпълнява следните задължения:

а) приканва страните да представят бележки съгласно член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) взима решения във връзка с искания за удължаване на срокове и, според случая, определя сроковете по смисъла на член 24, параграф 1, член 25, параграф 5 и член 26 от настоящия регламент, както и във връзка със спирания съгласно член 71;

в) изготвя съобщенията в съответствие с член 28 и подготвя устното изслушване;

г) подписва протоколите от устното производство и от събирането на доказателства.

Член 42

Регистър

1. Към апелативните състави се създава регистър. Той отговаря за получаването, разпращането, съхраняването и нотифицирането на всички документи, свързани с производствата пред апелативните състави, както и за съставянето на съответните досиета.

2. Регистърът се оглавява от регистратор. Регистраторът изпълнява задачите, посочени в настоящия член под ръководството на председателя на апелативните състави, без да се засягат разпоредбите на параграф 3.

3. Регистраторът следи за спазването на всички формални изисквания и срокове, определени в Регламент (ЕО) № 207/2009, в настоящия регламент или в решенията на президиума на апелативните състави, приети в съответствие с член 136, параграф 4, букви в) и г) от Регламент (ЕО) № 207/2009. За тази цел регистраторът има следните задължения:

а) подписва решенията, взети от апелативните състави по отношение на жалбите;

б) води и подписва протоколите от устното производство и от събирането на доказателства;

в) предоставя на апелативния състав по собствена инициатива или по негово искане мотивирани становища относно процесуалните и формалните изисквания, включително относно нередностите, в съответствие с член 23, параграф 2 от настоящия регламент;

г) изпраща жалбата, в съответствие с член 34, параграф 1 от настоящия регламент, до инстанцията на Службата, приела оспореното решение;

д) постановява от името на апелативния състав възстановяването на таксата за жалбата в случаите, посочени в член 33, букви а) и б) от настоящия регламент.

4. Регистраторът има следните задължения, делегирани му от председателя на апелативните състави:

а) разпределя делата в съответствие с член 35, параграфи 1 и 4;

б) изпълнява, в съответствие с член 136, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, решенията на президиума на апелативните състави, свързани с хода на производството пред апелативните състави.

5. Регистраторът може да изпълнява и други задачи, свързани с хода на производството по обжалване пред апелативните състави и организацията на тяхната работа, ако такива му бъдат делегирани от президиума на апелативните състави по предложение на председателя на апелативните състави.

6. Регистраторът може да делегира задачите, посочени в настоящия член, на член на регистъра.

7. Ако регистраторът е възпрепятстван да изпълнява задълженията си по смисъла на член 43, параграф 4, или ако позицията на регистратор е свободна, председателят на апелативните състави назначава член на регистъра, който да изпълнява задачите на регистратора в негово отсъствие.

8. Членовете на регистъра работят под ръководството на регистратора.

Член 43

Ранг и заместване на членовете и председателите

1. Рангът на председателите и членовете се определя според датата на тяхното встъпване в длъжност, посочена в заповедта за назначение или, при липса на такава, според датата, определена от управителния съвет на Службата. При еднакво старшинство на една и съща длъжност рангът се определя от възрастта. Председателите и членовете, чийто мандат е подновен, запазват предишния си ранг.

2. Ако председателят на апелативния състав е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, въпросният председател се заменя на принципа на старшинството, определено в съответствие с параграф 1, от члена на същия апелативен състав с най-висок ранг, или ако няма такъв член на този апелативен състав, който да е на разположение, от члена с най-висок ранг измежду останалите членове на апелативните състави.

3. Ако даден член на апелативен състав е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, въпросният член се заменя, на принципа на старшинството, определено в съответствие с параграф 1, от члена на същия апелативен състав с най-висок ранг, или ако няма такъв член на този апелативен състав, който да е на разположение, от члена с най-висок ранг измежду останалите членове на апелативните състави.

4. За целите на параграфи 2 и 3 председателите и членовете на апелативните състави се считат за възпрепятствани да изпълняват задълженията си в случай на отпуск, заболяване, неотложни ангажименти и изключване в съответствие с член 137 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 35, параграф 4 от настоящия регламент. Председателят се счита за възпрепятстван да изпълнява задълженията си и когато въпросният председател действа *ad interim* като председател на апелативните състави съгласно член 47, параграф 2 от настоящия регламент. Когато позицията на председател или член е свободна, съответните функции се упражняват *ad interim* в съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член, отнасящи се до заместването.

5. Всеки член, който смята, че е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, информира незабавно за това председателя на съответния апелативен състав. Всеки председател, който смята, че е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, информира незабавно и едновременно за това своя заместник, определен в съответствие с параграф 2, и председателя на апелативните състави.

Член 44

Изключване и отвод

1. Преди вземане на решение от апелативен състав съгласно член 137, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009, председателят или съответният член се приканва да представи коментари относно наличието на основания за изключване или отвод.

2. Ако апелативният състав получи информация от източник, различен от съответния член или страна в производството, относно възможна причина за изключване или отвод съгласно член 137, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се прилага процедурата, предвидена в член 137, параграф 4от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Съответното производство се спира, докато се вземе решение относно действията, които трябва да се предприемат съгласно член 137, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 45

Голям състав

1. Списъкът, включващ имената на всички членове на апелативните състави, различни от председателя на апелативните състави и председателите на отделните апелативни състави, за целите на избиране на ротационен принцип на членовете на големия състав, както е посочено в член 136а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се изготвя по реда на старшинство, определен в съответствие с член 43 параграф 1 от настоящия регламент. При отнасяне на жалба до големия състав съгласно член 135, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, големият състав включва докладчика, определен преди отнасянето на жалбата.

2. Член 40 се прилага спрямо председателя на апелативните състави, действащ в качеството си на председател на големия състав. Член 41 се прилага спрямо докладчика на големия състав.

3. Ако председателят на апелативните състави е възпрепятстван да изпълни задълженията на председател на големия състав, той се замества при изпълняване на тази длъжност и, в зависимост от случая, като докладчик на големия състав, от председателя на отделните апелативни състави с най-висок ранг, както е определено съгласно член 43, параграф 1. Ако член на големия състав е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, той се замества от друг член на апелативните състави, който се определя съгласно член 136а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и параграф 1 от настоящия член. Член 43, параграфи 4 и 5 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

4. Големият състав не разисква делата, нито гласува във връзка с тях, а устното производство не се провежда пред големия състав, ако не присъстват поне седем от неговите членове, в т.ч. неговият председател и докладчикът.

5. Член 39, параграфи 1—5 се прилагат спрямо разискването и гласуването на големия състав. В случай на равенство гласът на председателя е решаващ.

6. Член 32 се прилага спрямо решенията на големия състав и *mutatis mutandis* спрямо неговите мотивирани становища по смисъла на член 128, параграф 4, буква л) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 46

Президиум на апелативните състави

1. Президиумът на апелативните състави има следните задължения:

а) взима решения във връзка с конституирането на апелативните състави;

б) определя обективните критерии за разпределяне на дела по жалби на апелативните състави и се произнася по всеки един спор, свързан с прилагането им;

в) по предложение на председателя на апелативните състави определя нуждите от средства на апелативните състави с оглед съставянето на прогнозни разчети за разходите на Службата;

г) определя вътрешните правила на апелативните състави;

д) определя правила във връзка с реда за изключване и отвод на членове съгласно член 137 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

е) изработва указания за работата на регистъра;

ж) предприема всякакви други мерки за целите на упражняването на своите функции, свързани с определянето на правилата и организирането на работата на апелативните състави съгласно член 135, параграф 3, буква а) и член 136, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Обсъжданията на президиума се смятат за валидни само ако присъстват поне две трети от членовете му, включително председателят на президиума и половината от председателите на отделни апелативни състави, като при необходимост числото се закръглява. Решенията на президиума се вземат с мнозинство. В случай на равенство гласът на председателя е решаващ.

3. Решенията, приети от президиума съгласно член 43, параграф 1, член 45, параграф 1, и параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, се публикуват в Официалния вестник на Службата.

Член 47

Председател на апелативните състави

1. Ако председателят на апелативните състави е възпрепятстван да изпълнява задълженията си по смисъла на член 43, параграф 4, управленските и организационните функции, възложени на председателя на апелативните състави по силата на член 136, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се упражняват на принципа на старшинството, определено съгласно член 43, параграф 1 от настоящия регламент, от председателя на отделните апелативни състави с най-висок ранг.

2. Ако позицията председател на апелативните състави е свободна, функциите на този председател се упражняват *ad interim*, на принципа на старшинството, определено съгласно член 43, параграф 1 от настоящия регламент, от председателя на отделните апелативни състави с най-висок ранг.

Член 48

Приложимост на разпоредбите, свързани с други производства, спрямо производствата по обжалване

Ако не е предвидено друго в настоящия дял, разпоредбите, свързани с производствата пред инстанцията на Службата, приела решението, предмет на обжалване, се прилагат спрямо производствата по обжалване *mutatis mutandis*.

ДЯЛ VI

УСТНО ПРОИЗВОДСТВО И СЪБИРАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА

Член 49

Призоваване за устно производство

1. Страните се призовават за устното производство, предвидено в член 77 от Регламент (ЕО) № 207/2009, като тяхното внимание са насочва към параграф 3 от настоящия член.

2. При издаване на призовките Службата изисква, когато това е необходимо, от страните да предоставят преди изслушването цялата относима информация и всички относими документи. Службата може да прикани страните да се съсредоточат върху един или повече специфични въпроси по време на устното производство. Освен това тя може да предложи на страните да участват в устното производство чрез видеоконферентна връзка или посредством други технически средства.

3. Ако страна, която е била редовно призована за устно производство пред Службата, не се яви, производството може да продължи в нейно отсъствие.

4. Службата гарантира, че делото е готово за решаване след приключването на устното производство, освен ако не са налице специални причини за противното.

Член 50

Езици на устното производство

1. Устното производство се провежда на езика на производството, освен ако страните не се споразумеят да използват друг официален език на Съюза.

2. Комуникацията от страна на Службата в устното производство може да се осъществява на друг официален език на Съюза, а при поискване Службата може да разреши на дадена страна да направи това, при условие че може да бъде осигурен симултанен превод към езика на производството. Разходите във връзка с осигуряването на симултанен превод се поемат от страната, отправила въпросното искане, или от Службата, според случая.

Член 51

Устни показания на страни, свидетели или експерти и проверка

1. Ако Службата прецени, че е необходимо да се изслушат устните показания на страните, на свидетели или експерти, или да се извърши проверка, тя взима временно решение за тази цел, като обявява средствата, с които възнамерява да получи доказателства, свързаните със случая факти, които предстои да се докажат, както и датата, часа и мястото на изслушването или проверката по случая. Ако изслушването на устните показания на свидетели или експерти е поискано от дадена страна, Службата определя в своето решение срока, в рамките на който тази страна трябва да съобщи на Службата имената и адресите на свидетелите или експертите.

2. Призовките на страните, свидетелите или експертите за даване на показания съдържат:

а) извлечение от споменатото в параграф 1 решение, в което са посочени датата, часът и мястото за провеждане на разпоредения изслушване и фактите, във връзка с които следва да бъдат изслушани страните, свидетелите и експертите;

б) имената на страните в производството и данни относно правата, на които свидетелите или експертите могат да се позоват по силата на разпоредбите на член 54, параграфи 2—5.

Освен това в призовките се предлага на призованите свидетели или експерти да участват в устното производство чрез видеоконферентна връзка или посредством други технически средства.

3. Член 50, параграф 2 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 52

Назначаване на експерти и експертизи

1. Службата решава под каква форма да бъде предоставена експертизата.

2. Обхватът на компетентност на експерта включва:

а) точно описание на задачата на експерта;

б) определения срок за представяне на експертизата;

в) имената на страните в производството;

г) данните относно правата, които има експертът съгласно член 54, параграфи 2, 3 и 4.

3. Когато е назначен експерт, експертизата се представя на езика на производството или се придружава от превод на този език. На страните се предоставя екземпляр от всяка експертиза и преводът, ако е необходимо.

4. Страните могат да направят възражение по отношение на назначението на експерт поради неговата некомпетентност или на същите основания като тези, които позволяват да се иска отвод на проверител или на член на отдел или на апелативен състав в съответствие с член 137, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Всяко възражение срещу назначаването на експерт се подава на езика на производството или придружено от превод на този език. Решение по възражението взема съответният отдел на Службата.

Член 53

Протоколи от устните производства

1. Съставят се протоколи от устните производства или от събирането на доказателства, които съдържат:

а) номера на делото, за което се отнася устното производство, и датата на устното производство;

б) имената на компетентните висши чиновници на Службата, страните, техните представители, както и на присъстващите свидетели и експерти;

в) изявленията и исканията, направени от страните;

г) начина на даване или получаване на показания;

д) когато е приложимо, заповедите или решението, издадени от Службата.

2. Протоколите стават част от досието на съответната заявка или регистрация на марка на ЕС. Те се нотифицират на страните.

3. Ако устното производство или събирането на доказателства пред Службата е записано, записът замества протокола и параграф 2 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 54

Разноски за събиране на доказателства в устното производство

1. Събирането на доказателства от Службата може да е обвързано с внасянето на депозит в Службата от страната, която е внесла искане за събиране на доказателства, като сумата на депозита се определя въз основа на разчет за разноските.

2. Призованите и явили се пред Службата свидетели и експерти имат право да им бъдат възстановени евентуално направените от тях пътни и дневни разходи в разумен размер. Службата може да им предостави авансова сума за покриването на тези разходи.

3. Свидетелите, които по силата на параграф 2 имат право да им бъдат възстановени разходите, имат право и на подходящо обезщетение за пропуснати ползи, а експертите — на възнаграждение за извършената от тях работа. Въпросното обезщетение се изплаща на свидетелите и експертите след изпълнението на задълженията или задачите им, когато тези свидетели и експерти са били призовани от Службата по нейна инициатива.

4. Сумите и авансите за разходи, които трябва да се заплатят съгласно параграфи 1, 2 и 3, се определят от изпълнителния директор и се публикуват в Официалния вестник на Службата. Сумите се изчисляват на същата основа като предвидената в Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Съюза, определен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ([1]) и приложение VII към него.

5. Задължението за дължимите или изплатени суми съгласно параграфи 1—4 е на:

а) Службата, когато тя по собствена инициатива е призовала свидетелите или експертите;

б) съответната страна, когато същата е поискала даването на устни показания от свидетели или експерти, съобразно решението за разпределение и определяне на разноските съгласно членове 85 и 86 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 18 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 . Въпросната страна възстановява на Службата всички надлежно изплатени аванси.

([1]) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

Член 55

Разглеждане на писмените доказателства

1. Службата разглежда всички доказателства, дадени или получени в рамките на всяко едно производство пред нея, доколкото това е необходимо за вземането на решение по въпросното производство.

2. Документите или другите доказателствени средства се съдържат в приложения към представените доказателства, които се номерират последователно. Представените доказателства включват индекс, посочващ за всеки приложен документ или доказателствено средство:

а) номера на приложението;

б) кратко описание на документа или доказателственото средство и, ако е приложимо, броя на страниците;

в) номера на страницата от представените доказателства, на която са споменати документът или доказателственото средство.

Освен това страната, представяща доказателствата, може да посочи в индекса на приложенията конкретните части от даден документ, използвани от нея в подкрепа на нейните аргументи.

3. Ако представените доказателства или приложенията не съответстват на изискванията, установени в параграф 2, Службата може да прикани страната, представяща доказателствата, да отстрани всеки един пропуск в определен от Службата срок.

4. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок и ако Службата все още не е в състояние ясно да определи към кое основание или аргумент препраща даден документ или дадено доказателствено средство, този документ или доказателствено средство не се взема предвид.

ДЯЛ VII

НОТИФИЦИРАНЕ ОТ СЛУЖБАТА

Член 56

Общи разпоредби относно нотификациите

1. В производствата пред Службата нотификациите, които следва да се извършат от Службата, се подчиняват на разпоредбите на член 75, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и се заключават в изпращането на документа, подлежащ на нотифициране, на засегнатите страни. Изпращането може да бъде осъществено чрез осигуряване на електронен достъп до този документ.

2. Нотификациите се извършват по един от следните начини:

а) по електронен път съгласно член 57;

б) по пощата или по куриер съгласно член 58;

в) чрез публично нотифициране съгласно член 59.

3. Когато адресатът е посочил данни за контакт за комуникация с него по електронен път, Службата избира дали да използва това средство или да извършва нотификациите по пощата или по куриер.

Член 57

Нотифициране по електронен път

1. Нотифицирането по електронен път включва изпращане чрез жични, радио- или оптични средства или чрез други електромагнитни средства, включително интернет.

2. Изпълнителният директор определя подробностите, свързани с електронните средства, които ще бъдат използвани, начина на използване на електронните средства и срока за нотифициране по електронен път.

Член 58

Нотифициране по пощата или по куриер

1. Независимо от разпоредбата на член 56, параграф 3, решенията, обвързани със срок за обжалване, призовките и другите определени от изпълнителния директор документи се нотифицират чрез куриерска служба или с препоръчано писмо, като и в двата случая се използва обратна разписка. Всички други нотификации се извършват или чрез куриерска служба, или с препоръчано писмо, независимо дали със или без обратна разписка, или с обикновена поща.

2. Независимо от разпоредбата на член 56, параграф 3, нотификации до адресати, които нито имат постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност или реално и стабилно промишлено или търговско установяване в Европейското икономическо пространство („ЕИП“), и които не са определили представител, както се изисква от член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се извършват чрез изпращане на изискващия нотифициране документ с обикновена поща.

3. Когато нотификацията се извършва чрез куриерска служба или с препоръчано писмо, независимо дали със или без обратна разписка, документът се счита за доставен на адресата на десетия ден след деня на изпращането му по пощата, освен ако писмото не е достигнало до адресата или е достигнало до него на по-късна дата. В случай на оспорване Службата следва да докаже, че писмото е достигнало местоназначението си, или да установи датата, на която писмото е връчено на адресата, в зависимост от случая.

4. Нотификацията чрез куриерска служба или с препоръчано писмо се счита за извършена дори и при отказ на получателя да приеме писмото.

5. Нотификация с обикновена поща се смята за изпълнена на десетия ден след деня, в който е изпратена по пощата.

Член 59

Публично нотифициране чрез публично известие

Ако адресът на адресата не може да бъде установен или ако след поне един опит нотификацията в съответствие с член 56, параграф 2, букви а) и б) се е оказала невъзможна, нотификацията се извършва чрез публично известие.

Член 60

Нотификация на представители

1. В случай че е назначен представител или когато заявителят, който е посочен на първо място в обща заявка, се счита за общ представител съгласно член 73, параграф 1, нотификациите се адресират до назначения или общия представител.

2. Когато една от страните е назначила няколко представители, нотифицирането се извършва в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Ако няколко страни са назначили един общ представител, връчването на един-единствен документ на общия представител е достатъчно.

3. Всяко нотифициране или друго съобщение, адресирано от Службата до надлежно упълномощен представител, поражда същото действие, каквото би имало, ако беше адресирано до представляваното лице.

Член 61

Нередности при връчването на нотификации

Когато даден документ е достигнал до своя адресат и ако Службата не може да докаже, че документът е бил надлежно връчен, или ако не са спазени разпоредбите относно връчването му, документът се счита за връчен на датата, установена като дата на получаване.

Член 62

Нотификация на документи в случай на няколко страни

Представените от страните документи се връчват служебно на другите страни. Нотификация може да не се извършва, когато документът не съдържа нови елементи и въпросът е готов за решение.

ДЯЛ VIII

ПИСМЕНИ СЪОБЩЕНИЯ И ФОРМУЛЯРИ

Член 63

Съобщения до Службата в писмен вид или чрез други средства

1. Заявленията за регистрация на марка на ЕС, както и другите предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009 заявления и всички останали адресирани до Службата съобщения, се представят, както следва:

а) чрез изпращане на съобщение по електронен път, като в този случай посочването на името на изпращача се счита за равностойно на подпис;

б) чрез представяне на подписан оригинал на въпросния документ в Службата по пощата или чрез куриер.

2. Що се отнася до производствата пред Службата, датата, на която дадено съобщение се получава от Службата, се счита за дата на подаване или представяне на същото.

3. Когато получено по електронен път съобщение е непълно или нечетливо, или когато Службата има основателни съмнения относно точността на предаването, Службата информира за това изпращача и го приканва в определен от Службата срок повторно да изпрати оригинала или да представи оригинала в съответствие с параграф 1, буква б). В случаите когато това искане е изпълнено в определения срок, за дата на получаване на първоначалното съобщение се смята датата на получаване на повторно изпратения документ или на оригинала. При все това, когато пропускът касае определянето на датата на подаване на заявка за регистрация на марка, се прилагат разпоредбите относно датата на подаване. Когато искането не е изпълнено в определения срок, се счита, че съобщението не е получено.

Член 64

Приложения към съобщенията, предадени по пощата или чрез куриер

1. Приложенията към съобщения могат да бъдат предавани на носители на данни в съответствие с техническите спецификации, определени от изпълнителния директор.

2. Ако съобщение с приложения бъде предадено съгласно член 63, параграф 1, буква б) от страна в производство, в което участва повече от една страна, изпращащата страна следва да представи толкова копия на приложенията, колкото е броят на страните в производството. Приложенията се индексират съгласно изискванията, предвидени в член 55, параграф 2.

Член 65

Формуляри

1. Службата предоставя на обществеността безплатно формуляри, които могат да бъдат попълвани онлайн, за следните цели:

а) подаване на заявка за марка на ЕС, включително, когато е уместно, искания за доклади за проучване;

б) подаване на възражение;

в) подаване на искания за отмяна на права;

г) подаване на искания за обявяване на недействителност или прехвърляне на марка на ЕС;

д) подаване на молби за регистрация на прехвърляне и формуляра за прехвърляне или документа за прехвърляне, посочен в член 13, параграф 3, буква г) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

е) подаване на молби за регистрация на лицензии;

ж) подаване на молби за подновяване на регистрацията на марка на ЕС;

з) подаване на жалба;

и) упълномощаване на представител под формата на индивидуално или генерално пълномощно;

й) подаването до Службата на международна заявка или на следващо наименование съгласно Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приета в Мадрид на 27 юни 1989 г. ([1])

2. Страните в производството пред Службата могат също така да използват:

а) формуляри, установени с Договора за правото в областта на търговските марки или съобразно препоръките на Асамблеята на Парижкия съюз за закрила на индустриалната собственост;

б) с изключение на формуляра, посочен в параграф 1, буква и), формуляри със същото съдържание и формат като посочените в параграф 1 формуляри.

3. Службата предоставя посочените в параграф 1 формуляри на всички официални езици на Съюза.

Член 66

Съобщения, изпращани от представители

Всяко съобщение, адресирано до Службата от надлежно упълномощен представител, поражда същото действие, каквото би имало ако изхождаше от представляваното лице.

ДЯЛ IX

СРОКОВЕ

Член 67

Изчисляване и продължителност на сроковете

1. Изчисляването на даден срок започва в деня, следващ деня, в който е настъпило съответното събитие, което може да е процедурно действие или изтичане на друг срок. Когато процедурното действие е нотификация, събитието, което се взема под внимание, е получаването на нотифицирания документ, ако не е предвидено друго.

2. Когато срокът се изразява като една година или определен брой години, същият изтича през съответната следваща година през месеца със същото име и в деня със същото число като месеца и деня, в който е настъпило съответното събитие. Когато съответният месец няма ден с такова число, срокът изтича в последния ден от този месец.

3. Когато срокът се изразява като един месец или определен брой месеци, същият изтича през съответния следващ месец в деня със същото число като деня, в който е настъпило съответното събитие. Когато съответният следващ месец няма ден със същото число, срокът изтича в последния ден на този месец.

([1]) ОВ L 296, 14.11.2003 г., стр. 22.

4. Когато срокът е изразен като една седмица или определен брой седмици, той изтича през съответната последваща седмица в деня със същото име като деня, в който е настъпило съответното събитие.

Член 68

Удължаване на сроковете

При условие че с това не се накърняват специфичните или максималните срокове, предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009, Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 или настоящия регламент, Службата може да разпореди удължаване на конкретен срок при наличие на аргументирано искане за тази цел. Искането се подава от заинтересованата страна преди да изтече въпросният срок. Когато в производството участват две или повече страни, Службата може да обвърже удължаването на срока със съгласието на другите страни.

Член 69

Изтичане на сроковете в особени случаи

1. Ако срокът изтича в ден, в който Службата не е отворена за получаване на документи или в който, поради други причини, различни от посочените в параграф 2, в населеното място, където се намира Службата, не се доставя обикновена поща, срокът се удължава до първия ден след това, в който Службата е отворена за получаване на документи и в който се доставя обикновена поща.

2. Ако определен срок изтече в ден, в който има общо прекъсване в доставката на поща в държавата членка, където се намира Службата, или ако и доколкото изпълнителният директор е позволил съобщения да се пращат по електронен път в съответствие с член 79б, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, в който има действително прекъсване на връзката на Службата с тези електронни средства за комуникация, срокът се удължава до първия ден след това прекъсване, в който Службата е отворена за получаване на документи и в който се доставя обикновена поща, или в който е възстановена връзката на Службата с тези електронни средства за комуникация.

ДЯЛ X

ОТМЯНА НА РЕШЕНИЕ

Член 70

Отмяна на решение или заличаване на вписване в регистъра

1. Когато Службата установи по служебен път или въз основа на съответна информация, предоставена от страните в производството, че определено решение или вписване в регистъра подлежи на отмяна или заличаване съгласно член 80 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тя информира засегнатата страна за планираната отмяна или заличаване.

2. Засегнатата страна може да представи бележки по отношение на планираната отмяна или заличаване в определен от Службата срок.

3. Когато засегнатата страна се съгласи с планираната отмяна или заличаване или не представи бележки в указания срок, Службата отменя решението или заличава вписването. Ако засегнатата страна не даде съгласието си за планираната отмяна или заличаване, Службата взима решение за планираната отмяна или заличаване.

4. Ако съществува вероятност планираната отмяна или заличаване да засегне повече от една страна, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*. В тези случаи бележките, представени от една от страните по силата на параграф 3, винаги се съобщават на другата страна или страни, като същите се приканват да представят бележки.

5. Когато отмяната на решение или заличаването на вписване в регистъра засяга решение или вписване, което вече е публикувано, отмяната или заличаването също се публикува.

6. Инстанцията или отделът, който е взел решението, е компетентен относно отмяната или заличаването съгласно параграфи 1—4.

ДЯЛ XI

СПИРАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Член 71

Спиране на производството

1. По отношение на производствата по възражение, отмяна и обявяване на недействителност и обжалване, компетентният отдел или апелативен състав може да спре производството:

а) служебно, ако спирането е уместно предвид обстоятелствата по случая;

б) въз основа на аргументирано искане на една от страните в производство *inter partes*, ако спирането е уместно предвид обстоятелствата по случая, като се вземат предвид интересите на страните и етапът на производството.

2. По искане и на двете страни в производство *inter partes* компетентният отдел или апелативен състав спира производството за срок, който не може да надвишава шест месеца. Това спиране може да бъде удължено по искане и на двете страни за общ максимален срок до две години.

3. Всички срокове, свързани с въпросното производство, с изключение на сроковете за плащане на приложимата такса, спират да текат, считано от датата на спирането на производството. Без да се засягат разпоредбите на член 137а, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, сроковете започват да текат отново, считано от деня на подновяване на производството.

4. Когато е подходящо, предвид обстоятелствата по случая, страните могат да бъдат приканени да представят бележките си по отношение на спирането или подновяването на производството.

ДЯЛ XII

ПРЕКЪСВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Член 72

Възобновяване на производството

1. Когато производството пред Службата е било прекъснато в съответствие с член 82а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата се уведомява за самоличността на лицето, което е упълномощено да продължи производството пред нея в съответствие с член 82а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Службата съобщава на това лице и на всички заинтересовани трети страни, че производството се възобновява от дата, която ще бъде определена от самата нея.

2. Ако в срок от три месеца след прекъсването на производството в съответствие с член 82а, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 Службата не бъде информирана за назначаването на нов представител, тя информира заявителя или притежателя на марката на ЕС за следното:

а) когато се прилага член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, заявката за марка на ЕС ще се счита за оттеглена, ако информацията не бъде представена в срок от два месеца след връчване на съобщението;

б) когато не се прилага член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, производството ще се възобнови със заявителя или притежателя на марката на ЕС, считано от датата на връчване на това съобщение.

3. Сроковете, които са в сила за заявителя или притежателя на марка на ЕС към датата на прекъсване на производството, различни от срока за плащане на таксите за подновяване, започват да текат отново от деня на възобновяване на производството.

ДЯЛ XIII

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Член 73

Назначаване на общ представител

1. Ако има повече от един заявител и заявката за марка на ЕС не назовава общ представител, за общ представител се счита първият назован в заявката заявител с постоянен адрес или основно място на стопанска дейност, или реално и стабилно промишлено или търговско предприятие в ЕИП, или неговият представител, ако е назначен такъв. Ако всички заявители са задължени да назначат професионален представител, за общ представител се счита първият назован в заявката професионален представител. Същото важи *mutatis mutandis* за третите страни, които заедно подават възражение или искане за отмяна или за обявяване на недействителност, както и за съвместните притежатели на марка на ЕС.

2. Ако в хода на производството е извършено прехвърляне на повече от едно лице и тези лица не са назначили общ представител, се прилагат разпоредбите на параграф 1. Ако не е възможно такова назначение, Службата изисква от тези лица да назначат общ представител в срок от два месеца. Ако това искане не бъде изпълнено, общият представител се назначава от Службата.

Член 74

Пълномощни

1. Служителите, които представляват физически или юридически лица по смисъла на член 92, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, както и практикуващите юристи и професионалните представители, които фигурират в списъка, воден от Службата в съответствие с член 93, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, представят в Службата подписано пълномощно за добавяне в досието съгласно член 92, параграф 3 и член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, единствено ако Службата изрично го изисква или ако няколко страни участват в производството, в което представителят действа в това си качество пред Службата, и другата страна изрично поиска това.

2. Когато съгласно член 92, параграф 3 или член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 се изисква да бъде представено подписано пълномощно, такова може да бъде представено на всеки от официалните езици на Съюза. Пълномощното може да обхване една или повече заявки или регистрирани марки или може да е под формата на генерално пълномощно, упълномощаващо представителя да действа по всички производства пред Службата, в които упълномощителят е страна.

3. Службата определя срок, в рамките на който да бъде представено пълномощното. Ако пълномощното не се депозира своевременно, производството продължава с представляваното лице. Предприетите от представителя процедурни стъпки, с изключение на подаването на заявката, не се считат за предприети, ако представляваното лице не ги одобри в определен от Службата срок.

4. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* спрямо документ, с който се оттегля пълномощно.

5. Всеки представител, който повече не е упълномощен, запазва качеството си на представител, докато Службата бъде уведомена за прекратяването на неговото пълномощно.

6. Ако в пълномощното не се съдържат разпоредби в противоположен смисъл, то не престава автоматично да бъде валидно пред Службата при смъртта на лицето, което го е дало.

7. Когато назначаването на представител се съобщава на Службата, името и служебният адрес на представителя се посочват в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Когато вече назначен представител се явява пред Службата, той посочва името и идентификационния номер, определен за него от Службата. Когато няколко представители са назначени от една и съща страна, те могат да действат съвместно или поотделно, независимо от евентуални разпоредби в противоположен смисъл в техните пълномощни.

8. Назначаването или упълномощаването на асоциация от представители се смята за назначаване или упълномощаване на всеки представител, който практикува в тази асоциация.

Член 75

Изменение на списъка на професионалните представители

1. Съгласно член 93, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 името на професионален представител се заличава автоматично:

а) при смърт или недееспособност на професионалния представител;

б) когато професионалният представител вече не е гражданин на една от държавите — членки на ЕИП, освен ако изпълнителният директор на Службата е предоставил дерогация по силата на член 93, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) когато професионалният представител вече няма място на стопанска дейност или заетост в ЕИП;

г) в случаите, в които професионалният представител е престанал да притежава правото, споменато в член 93, параграф 2, буква в), първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Вписването на професионален представител временно се заличава от Службата по нейна собствена инициатива в случаите, в които временно са отнети пълномощията му да представлява физически или юридически лица пред Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред централното ведомство за индустриална собственост на държава членка, така както е посочено в член 93, параграф 2, буква в), първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Ако вече не са налице условията за заличаване, по искане на лицето, чието вписване е било заличено, придружено от удостоверение съгласно член 93, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, името му се вписва отново в списъка на професионалните представители.

4. В случай че настъпването на събития по параграфи 1 и 2 е известно на Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс и на централните ведомства за индустриална собственост на съответните държави членка, те информират в най-кратки срокове Службата за тях.

ДЯЛ XIV

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С МЕЖДУНАРОДНАТА РЕГИСТРАЦИЯ НА МАРКИ

Член 76

Колективни и сертификатни марки

1. Без да се засягат разпоредбите на член 154 от Регламент (ЕО) № 207/2009, когато посочваща Съюза международна регистрация се разглежда като колективна марка на ЕС или като сертификатна марка на ЕС в съответствие с член 154а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се издава и нотификация за временен *ex officio* отказ в съответствие с член 33 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 в следните случаи:

а) ако е налице едно от основанията за отказ, предвидени в член 68, параграф 1 или 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, във връзка с параграф 3 от същия член, или в член 74в, параграф 1 или 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, във връзка с параграф 3 от същия член;

б) ако правилата за използване на марката не са представени в съответствие с член 154а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Известието за изменения на правилата за използване на марката съгласно членове 71 и 74е от Регламент (ЕО) № 207/2009 се публикува в Бюлетина на марките на ЕС.

Член 77

Производство по възражение

1. Когато се подава възражение срещу международна регистрация, посочваща Съюза, в съответствие с член 156 от Регламент (ЕО) № 207/2009, възражението съдържа:

а) номера на международната регистрация, срещу която е подадено възражение;

б) посочване на стоките и услугите, изброени в международната регистрация, срещу която е подадено възражение;

в) името на притежателя на международната регистрация;

г) изискванията, предвидени в член 2, параграф 2, букви б)—з) от настоящия регламент.

2. Член 2, параграфи 1, 3 и 4 и членове 3—10 от настоящия регламент се прилагат за целите на производството по възражение, свързано с международни регистрации, посочващи Съюза, при спазване на следните условия:

а) всяко позоваване на заявка за регистрация на марка на ЕС се чете като позоваване на международна регистрация;

б) всяко позоваване на оттегляне на заявка за регистрация на марка на ЕС се чете като позоваване на отказ от международната регистрация по отношение на Съюза;

в) всяко позоваване на заявителя се чете като позоваване на притежателя на международната регистрация.

3. В случай че възражението се подаде преди изтичане на едномесечния период, посочен в член 156, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, възражението се счита за подадено в първия ден след изтичането на едномесечния срок.

4. Когато притежателят на международната регистрация е задължен да бъде представляван в производствата пред Службата в съответствие с член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и притежателят на международната регистрация още не е определил представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съобщението за възражението до притежателя на международната регистрация в съответствие с член 6, параграф 1 от настоящия регламент съдържа искане за назначаването на представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 в двумесечен срок от датата на връчване на съобщението.

Когато притежателят на международната регистрация не назначи представител в рамките на този срок, Службата взема решение, с което отказва защитата на международната регистрация.

5. Производството по възражение се спира, ако бъде издаден временен *ex officio* отказ на защита в съответствие с член 154 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Когато временният *ex officio* отказ е довел до решение за отказ на защита на марката, което е станало окончателно, Службата не се произнася с решение, възстановява таксата за възражение и не взима решение относно подялбата на разноските.

Член 78

Нотификация за временен отказ, основан на възражение

1. Когато в Службата е внесено възражение срещу международна регистрация в съответствие с член 156, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или когато се счита, че е внесено възражение в съответствие с член 77, параграф 3 от настоящия регламент, Службата издава нотификация за временен отказ на защита, основан на възражение, подадено пред Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост („Международното бюро“).

2. Нотификацията за временен отказ на защита, основан на възражение, съдържа:

а) номера на международната регистрация;

б) посочване, че отказът се основава на обстоятелството, че е внесено възражение, заедно с позоваване на разпоредбите на член 8 от Регламент (ЕО) № 207/2009, на които се основава възражението;

в) името и адреса на възразяващата страна.

3. Когато възражението се основава на заявка за марка или регистрация на марка, нотификацията, посочена в параграф 2, съдържа следните данни:

а) датата на подаване, датата на регистрация и датата на приоритета, ако има такъв;

б) входящия номер и регистрационния номер, ако се различават;

в) името и адреса на притежателя;

г) възпроизвеждане на марката;

д) списъка на стоките или услугите, на които се основава възражението.

4. В случай че временният отказ е свързан само с част от стоките или услугите, в нотификацията, посочена в параграф 2, се указват тези стоки и услуги.

5. Службата информира Международното бюро за следното:

а) когато в резултат на производството по възражение временният отказ е бил оттеглен — относно факта, че марката е защитена в Съюза;

б) когато решение за отказ на защита на марката е станало окончателно след обжалване в съответствие с член 58 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или обжалване в съответствие с член 65 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — относно факта, че е отказана защитата на марката в рамките на Съюза;

в) когато отказът, посочен в буква б), се отнася само за част от стоките или услугите — относно стоките или услугите, за които марката е защитена в рамките на Съюза.

6. Когато е издаден повече от един временен отказ за една международна регистрация в съответствие с член 154, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или параграф 1 от настоящия член, информацията по параграф 5 от настоящия член се отнася за общия или частичен отказ на защита на марката по силата на членове 154 и 156 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 79

Акт за предоставяне на защита

1. Когато службата не е издала нотификация за временен *ex officio* отказ в съответствие с член 154 от Регламент (ЕО) № 207/2009, в Службата не е получено възражение в срока за възражение, посочен в член 156, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, и Службата не е издала нотификация за временен *ex officio* отказ в резултат на представените бележки на трети лица, Службата изпраща до Международното бюро акт за предоставяне на защита, в който се посочва, че марката е защитена в Съюза.

2. За целите на член 151, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, актът за предоставяне на защита, посочен в параграф 1 от настоящия член, има същото действие като уверение от Службата за това, че е оттеглено известие за отказ.

ДЯЛ XV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 80

Отмяна

Регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 се отменят. Те продължават обаче да се прилагат за текущите производства, за които не е приложим настоящият регламент в съответствие с член 81 от него, до приключването на тези производства.

Член 81

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Той се прилага от 1 октомври 2017 г., при следните изключения:

а) членове 2—6 не се прилагат за възраженията, подадени преди горепосочената дата;

б) членове 7 и 8 не се прилагат за производства по възражение, чиято състезателна част е започнала преди горепосочената дата;

в) член 9 не се прилага за спирания, направени преди горепосочената дата;

г) член 10 не се прилага за искания за доказателства за използване, отправени преди горепосочената дата;

д) дял III не се прилага за искания за изменение, отправени преди горепосочената дата;

е) членове 12—15 не се прилагат за искания за отмяна или за обявяване на недействителност или искания за прехвърляне, отправени преди горепосочената дата;

ж) членове 16 и 17 не се прилагат за производства, чиято състезателна част е започнала преди горепосочената дата;

з) член 18 не се прилага за спирания, направени преди горепосочената дата;

и) член 19 не се прилага за искания за доказателства за използване, отправени преди горепосочената дата;

й) дял V не се прилага за жалби, подадени преди горепосочената дата;

к) дял VI не се прилага за устни производства, започнати преди горепосочената дата, или за писмени доказателства, периодът за представянето на които е започнал преди тази дата;

л) дял VII не се прилага за нотификации, направени преди горепосочената дата;

м) дял VIII не се прилага за получени съобщения и формуляри, които са предоставени на разположение преди горепосочената дата;

н) дял IX не се прилага за сроковете, определени преди горепосочената дата;

о) дял X не се прилага за отмяна на взети решения или вписвания в регистъра, направена преди горепосочената дата;

п) дял XI не се прилага за спирания, поискани от страните или наложени от Службата преди горепосочената дата;

р) дял XII не се прилага за производства, прекъснати преди горепосочената дата;

с) член 73 не се прилага за заявки за марка на ЕС, получени преди горепосочената дата;

т) член 74 не се прилага за представители, назначени преди горепосочената дата;

у) член 75 не се прилага за вписвания в списъка на професионалните представители, направени преди горепосочената дата;

ф) дял XIV не се прилага за международни регистрации с посочване на Съюза, направени преди горепосочената дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 18 май 2017 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER